Tamil Study Series IV

NOTES ON

Tiruvammānai and Tiruchālal

மாணிக்கவாசகர்சுவாமிகள் அருளிய

திருவம்மானையும்

திருச்சாழலும்

மூலமும் உரையும்

BY

K. J. VETHAMUTHU

L. M. COMMUNITY SCHOOL, ERODE

Prepared for the Third Examination of the Board for Examinations of the Madras Representative Christian Council and the Andhra Christian Council

AND 150 TAMIL PROVERBS

CHRISTIAN LITERATURE SOCIETY FOR INDIA

MADRAS ALLAHABAD COLOMBO

1934

All Rights Reserved

The copyright of these *Notes on Tiruvammānai and Tiruchalal* belongs to the Board for Examinations of the Madras Representative Christian Council and the Andhra Christian Council.

FOREWORD

These Notes have been prepared at the desire of the Board for Examinations of the Madras Representative Christian Council and the Andhra Christian Council.

It is the desire of the Board that the Third Examination shall serve as an introduction to the Tamil poets and so reveal to the students the wealth of meaning and thought that is contained in the words and phrases studied, as well as form an advanced test in the study of the Tamil language. As a satisfactory commentary on the *Tiruvāsagam* for Europeans is not available, and as Third-year students usually have been allocated to their Mission stations, often where they may not be able to obtain the services of a very competent munshi, it is felt that this little book will be of considerable help. The Board for Examinations expresses its thanks to Mr. K. J. Vethamuthu for the work that he has put into the preparation of these Notes. Thanks are also due to Rev. H. A. Popley for collaboration with Mr. Vethamuthu throughout the preparation both of the manuscript and also of the book for the press.

The 150 Proverbs have been selected by the Rev. A. C. Clayton and are included in this volume for the convenience of students working for the Third Tamil Examination.

L. W.

CONTENTS

		PAGE
I.	Foreword by Rev. L. Watts	iii
II.	Brief Sketch of the Life of Māṇikkavāsagar ...	vii
III.	திருவம்மானை மூலம்	1
IV.	திருச்சாழல் மூலம்	6
V.	Notes on திருவம்மானை	10
VI.	Notes on திருச்சாழல்	43
VII.	150 Proverbs	67

LIST OF ABBREVIATIONS

Fut.	...	Future tense.
Part.	...	Participle or participial.
Abs.	...	Abstract noun.
Cf.	...	Compare.
Masc.	...	Masculine gender.
Fem.	...	Feminine gender.
Rel. part.	...	Relative participle.
Loc.	...	Locative case.
Caus. verb	...	Causative verb.
V. noun	...	Verbal noun.
Voc.	...	Vocative case.
Adj.	...	Adjective.
Acc.	...	Accusative or 2nd case.
Lit.	...	Literally.
Neg.	...	Negative.
N.	...	Noun.
Def. verb	..	Defective verb.
Infin.	.	Infinitive mood.
Infl. base	..	Inflectional base.

A BRIEF SKETCH OF THE LIFE OF MĀṆIKKAVĀSAGAR

Māṇikkavāsagar, 'he whose words are pearls', was one of the greatest of the Saiva Saints and songsters, and lived somewhere between A.D. 700 and 1000. His correct date is the subject of much controversy which is hardly likely to lead to a settled conclusion in our time. The legendary accounts of the poet's life found in the *Vāthavūrār Purāṇam* and in the *Tiruvilaiyādal Purānam* are unhistorical and cannot be relied on for an accurate knowledge of his life. For this we have to rely upon the autobiographical references in his own songs, and these are not very many. We have therefore to do our best to reconstruct his story from these and from the legends in the books referred to above.

His father was a Brahmin of the Amāttiya sub-caste, that is of those who had been councillors of the Pāṇdyan kings. He was born at Tiruvāthavūr, a town on the banks of the Vaigai river about seven miles from Madura and was given the name Tiruvāthavūrār, 'he of the sacred Vāthavūr' The Pāṇḍyan king at this time was named Arimarttanar.

In common with most of the ancient teachers of India he is said to have been a youthful prodigy and to have studied thoroughly the various systems of Hindu philosophy and especially the Saivite Āgamas, the sectarian treatises of Saivism. The king heard of the fame of his learning and sent for him and made him his chief minister, giving him the title of Tennavan Brahmarāyan—the Pāṇḍyan Brahman king. It is evident from his poems that he enjoyed the favour of the king who reposed in him unlimited confidence. All the time, however, his soul was busy with thoughts of God and he longed for release from the attachments of this world and sought for a guru who would lead him to this end.

The luxury and ease which he enjoyed could not captivate his soul which was ever turning to God as the One great Reality. His mind was torn between the various systems of Hindu thought and he could not find peace. His poem *Pottritiruvahaval* gives an account of the bewilderment of his mind before he found his true guru.

All through the early centuries of our era there was considerable commerce between Arabia and Southern India, which sometimes used the Western and sometimes the Eastern ports. Among other articles of merchandise brought to India were horses from Arabia. The Pāṇḍyan king heard that a large consignment of horses had arrived at an Eastern port in the Choḷa country and instructed his chief minister to proceed there and purchase for him a large number of these horses. He was given ample treasure for the purpose and set out in royal state with a large band of courtiers and servants. Says Dr. Pope, 'The curtain here falls at the end of the first act in the drama of the sage's history. His secular life is really ended. Like St. Paul journeying to Damascus, he is on the eve of an unexpected and decisive experience'.

He comes to Tirupperunturai ('great harbour') where he is to make his purchases and on the outskirts of the town hears the sound of music and chanting proceeding from a grove of Kuruntham trees (thorny *trichilia*) and sends a messenger to enquire into this strange occurrence. He is told that a saintly guru is sitting under a Kuruntham tree, crowned with a garland of Kondrai (*cassia*) and smeared with sacred ashes, and surrounded by a multitude of devotees. The minister, who like Paul had evidently been thinking over all his spiritual problems as he travelled, immediately alights and goes forward into the grove to see for himself. There he finds the guru, whom he believes to be Siva himself, and completely surrenders himself. He renounces for ever all worldly pleasures and pomp and determines to devote himself, body, soul and mind, for ever to the One

who has given him peace and wisdom. He, then and there, hands over all the treasure he has received for the purchase of horses, to the guru to be distributed among the devotees and the poor. The second act of the drama of his life is now complete and Vāthavūrār has become the servant of Siva.

The nobles of his court, who had accompanied him to Tirupperunturai, are amazed at this transformation and do not know what to do. They finally return to Madura and report to the king all that has happened. The king was naturally enraged and sent a peremptory order for his minister's return. The Sanyāsi, as he has now become, does not know what to do and appeals to Siva, who tells him to return without fear and inform the king that the horses will duly arrive after him. He does so and is promptly put into prison for misappropriation of funds. The Saint pours out his soul to God in the prison and is assured that matters will be righted.

On the appointed day the horses arrive with Siva himself riding at their head. Legend tells us that Siva, in one of his sports, has gathered together a crowd of jackals and changed them into horses for the occasion. At any rate the king is delighted with them and the minister is released from prison. During the night however all the horses become jackals again and make the night hideous with their howlings and even devour the real horses in the king's stables. The king's wrath now knows no bounds and the Sage is handed over to the tormentors to be punished. He is exposed in the burning sand of the river-bed to the hot sun, with a great stone upon his back. Again he appeals to Siva and Siva sends down a mighty flood into the river which overflows and spreads destruction in the town. Once again the Minister is restored to favour and he orders the construction of a dam to stem the flood. All the inhabitants are ordered to take a share in the work, either by personal labour or by paying coolies to do the work. A poor widow woman of the city, who can neither work herself nor provide any

money to pay coolies, is at her wits' end and appeals to Siva. Siva himself comes to her aid and begs her to employ him, only asking for a little food. She accepts his offer and he starts to work, but so eccentrically, running hither and thither, that people think him mad. The river, however, recedes wherever he rushes and so the flood is stayed and the cooly lies down on the bank and sleeps with his head on his basket as a pillow. He is found by the inspectors and brought before the king who orders him to be beaten. The blow is felt throughout the whole world, every man and woman, including the king himself, feeling that they have been beaten and then the cooly miraculously disappears. The king now realises his mistake and offers the Saint anything he desires, including his kingdom. The Saint, however, only desires one thing and that is to return to Tirupperunturai and devote himself for ever to the service of Siva. His request is granted and he gives up everything and becomes a Sanyāsi. Once again he sees his Guru and receives from him the commission to sing his praises throughout the Tamil land and the Guru gives him the name of Māṇikkavāsagar by which he is henceforth to be known. So begins the last period of his life during which he spends himself in the service of the One who has made him His own.

It is not necessary for us to follow him through all his wanderings from shrine to shrine. There is no doubt that he helped to establish the Saivite religion in the hearts of the Tamil people. We do not know for certain whether he came before or after the great *Devāram* songsters, though the general opinion today is that he was later. He was finally, we are told, taken up into heaven and his flawless poems, (now known as *Tiruvāsagam*) written by Siva's own hands, were left as a memorial of his devotion. Dr. Pope says of him : ' It is certain that the influence of these poems is like that of the Psalms among Christians, and that they have touched for generations the hearts of the vast majority of the Tamil-speaking people.'

திருவம்மானை

ஆனந்தக்களிப்பு

ஒப்புமைப்பற்றிவந்த ஆறடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

செங்கண் நெடுமாலுஞ் சென்றிடந்துங் காண்பரிய
பொங்கு மலர்ப்பாதம் பூதலத்தே போந்தருளி
எங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமு மாட்கொண்டு
தெங்கு திரள்சோலைத் தென்னன் பெருந்துறையான்
அங்கணன் அந்தணனா யறைகூவி வீடருளும்
அங்கருணை வார்கழலே பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 1

பாரார் விசும்புள்ளார் பாதாளத் தார்புறத்தார்
ஆராலுங் காண்டற் கரியா னெமக்கெளிய
பேராளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றி
வாரா வழியருளி வந்தென் னுளம்புகுந்த
ஆரா அமுதா யலைகடல்வாய் மீன்விசிறும்
பேராசை வாரியனைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 2

இந்திரனு மாலயனும் ஏனோரும் வானோரும்
அந்தரமே நிற்கச் சிவனவனி வந்தருளி
எந்தரமு மாட்கொண்டு தோட்கொண்ட நீற்றனாய்ச்
சிந்தனையை வந்துருக்குஞ் சீரார் பெருந்துறையான்
பந்தம் பறியப் பரிமேற்கொண் டான்தந்த
அந்தமிலா ஆனந்தம் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 3

வான்வந்த தேவர்களு மாலயனோ டிந்திரனுங்
கானின்று வற்றியும் புற்றெழுந்துங் காண்பரிய

தான்வந்து நாயேனைத் தாய்போற் றலையளித்திட்
டூன்வந் துரோமங்க ளுள்ளே யுயிர்ப்பெய்து
தேன்வந் தமுதின் றெளிவி னொளிவந்த
வான்வந்த வார்கழலே பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 4

கல்லா மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றிக்
கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கித் தன்கருணை
வெள்ளத் தழுத்தி வினைகடிந்த வேதியனைத்
தில்லை நகர்புக்குச் சிற்றம் பலமன்னும்
ஒல்லை விடையானைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 5

கேட்டாயோ தோழி கிறிசெய்த வாறொருவன்
தீட்டார் மதில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிச் சிவங்காட்டித்
தாட்டா மரைகாட்டித் தன்கருணைத் தேன்காட்டி
நாட்டார் நகைசெய்ய நாமேலை வீடெய்த
ஆட்டான்கொண் டாண்டவா பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 6

ஓயாதே யுள்குவா ருள்ளிருக்கு முள்ளானைச்
சேயானைச் சேவகனைத் தென்னன் பெருந்துறையின்
மேயானை வேதியனை மாதிருக்கும் பாதியனை
நாயான நந்தம்மை யாட்கொண்ட நாயகனைத்
தாயான தத்துவனைத் தானே யுலகேழும்
ஆயானை யாள்வானைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 7

பண்சுமந்த பாடற் பரிசு படைத்தருளும்
பெண்சுமந்த பாகத்தன் பெம்மான் பெருந்துறையான்
விண்சுமந்த கீர்த்தி வியன்மண் டலத்தீசன்
கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை
மண்சுமந்து கூலிகொண் டக்கோவான் மொத்துண்டு
புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 8

துண்டப் பிறையான் மறையான் பெருந்துறையான்
கொண்ட புரிநூலான் கோலமா வூர்தியான்
கண்டங் கரியான்செம் மேனியான் வெண்ணீற்றான்
அண்டமுத லாயினா னந்தமிலா ஆனந்தம்
பண்டைப் பரிசே பழவடியார்க் கீந்தருளும்
அண்டம் வியப்புறுமா பாடுதுங்கா ணம்மானாய் 9

விண்ணாளுந் தேவர்க்கு மேலாய வேதியனை
மண்ணாளு மன்னவர்க்கு மாண்பாகி நின்றானைத்
தண்ணார் தமிழளிக்குந் தண்பாண்டி நாட்டானைப்
பெண்ணாளும் பாகனைப் பேணு பெருந்துறையிற்
கண்ணார் கழல்காட்டி நாயேனை யாட்கொண்ட
அண்ணா மலையானைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 10

செப்பார் முலைபங்கன் தென்னன் பெருந்துறையான்
தப்பாமே தாளடைந்தார் நெஞ்சுருக்குந் தன்மையினான்
அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோக மாக்குவித்த
அப்பார் சடையப்ப னானந்த வார்கழலே
ஒப்பாக. ஒப்புவித்த வுள்ளத்தா ருள்ளிருக்கும்
அப்பாலைக் கப்பாலைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 11

மைப்பொலியுங் கண்ணிகேள் மாலயனோ டிந்திரனும்
எப்பிறவி யுந்தேட என்னையுந்தன் னின்னருளால்
இப்பிறவி யாட்கொண் டினிப்பிறவா மேகாத்து
மெய்ப்பொருட்கட் டோற்றமாய் மெய்யே நிலைபேறாய்
எப்பொருட்குந் தானேயா யாவைக்கும் வீடாகும்
அப்பொருளா நஞ்சிவனைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 12

கையார் வளைசிலம்பக் காதார் குழையாட
மையார் குழல்புரளத் தேன்பாய வண்டொலிப்பச்
செய்யானை வெண்ணீ றணிந்தானைச் சேர்ந்தறியாக்
கையானை யெங்குஞ் செறிந்தானை யன்பர்க்கு

மெய்யானை யல்லாதார்க் கல்லாத வேதியனை
ஐயா றமர்ந்தானைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 13

ஆனையாய்க் கீடமாய் மானுடராய்த் தேவராய்
ஏனைப் பிறவாய்ப் பிறந்திறந் தெய்த்தேனை
ஊனையு நின்றுருக்கி யென்வினையை யோட்டுகந்து
தேனையும் பாலையுங் கன்னலையு மொத்தினிய [டருளும்
கோனவன்போல் வந்தென்னைத் தன்றொழும்பிற் கொண்
வானவன் பூங்கழலே பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 14

சந்திரனைத் தேய்த்தருளித் தக்கன்றன் வேள்வியினில்
இந்திரனைத் தோள்நெரித்திட் டெச்சன் றலையரிந்
தந்திரமே செல்லு மலர்க்கதிரோன் பல்தகர்த்துச்
சிந்தித் திசைதிசையே தேவர்களை யோட்டுகந்த [யான்
செந்தார்ப் பொழில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறை
மந்தார மாலையே பாடுதுங்கா ணம்மானாய் 15

ஊனா யுயிரா யுணர்வாயென் னுட்கலந்து
தேனா யமுதமாய்த் தீங்கரும்பின் கட்டியுமாய்
வானோ ரறியா வழியெமக்குத் தந்தருளுந்
தேனார் மலர்க்கொன்றைச் சேவகனார் சீரொளிசேர்
ஆனா அறிவா யளவிறந்த பல்லுயிர்க்குங்
கோனாகி நின்றவா கூறுதுங்கா ணம்மானாய். 16

சூடுவேன் பூங்கொன்றை சூடிச் சிவன்றிரள்தோள்
கூடுவேன் கூடி முயங்கி மயங்கிநின்
றூடுவேன் செவ்வாய்க் குருகுவே னுள்ளுருகித்
தேடுவேன் தேடிச் சிவன்கழலே சிந்திப்பேன்
வாடுவேன் பேர்த்து மலர்வே னனலேந்தி
ஆடுவான் சேவடியே பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 17

கிளிவந்த மென்மொழியாள் கேழ்கிளரும் பாதியனை
வெளிவந்த மாலயனுங் காண்பரிய வித்தகனைத்
தெளிவந்த தேறலைச் சீரார் பெருந்துறையில்
எளிவந் திருந்திரங்கி யெண்ணரிய இன்னருளால்
ஒளிவந்தெ னுள்ளத்தி னுள்ளே யொளிதிகழ
அளிவந்த அந்தணனைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய் 18

முன்னானை மூவர்க்கு முற்றுமாய் முற்றுக்கும்
பின்னானைப் பிஞ்ஞகனைப் பேணு பெருந்துறையின்
மன்னானை வானவனை மாதியலும் பாதியனைத்
தென்னானைக் காவானைத் தென்பாண்டி நாட்டானை
என்னானை யென்னப்ப னென்பார்கட் கின்னமுதை
அன்னானை யம்மானைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய் 19

பெற்றி பிறர்க்கரிய பெம்மான் பெருந்துறையான்
கொற்றக் குதிரையின்மேல் வந்தருளித் தன்னடியார்
குற்றங்கள் நீக்கிக் குணங்கொண்டு கோதாட்டிச்
சுற்றிய சுற்றத் தொடர்வறுப்பான் தொல்புகழே
பற்றிஇப் பாசத்தைப் பற்றறநாம் பற்றுவான்
பற்றியபே ரானந்தம் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 20

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சாழல்

சிவனுடைய காருண்ணியம்.

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம்
பேசுவதுந் திருவாயால் மறைபோலுங் காணேடீ
பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவுங் கொண்டென்னை
ஈசனவ னெவ்வுயிர்க்கு மியல்பானான் சாழலோ. 1

என்னப்ப னெம்பிரா னெல்லார்க்குந் தானீசன்
துன்னம்பெய் கோவணமாக் கொள்ளுமது என்னேடீ
மன்னுகலை துன்னுபொருள் மறைநான்கே வான்சரடாத்
தன்னையே கோவணமாச் சாத்தினன்காண் சாழலோ. 2

கோயில் சுடுகாடு கொல்புலித்தோல் நல்லாடை
தாயுமிலி தந்தையிலி தான்தனியன் காணேடீ
தாயுமிலி தந்தையிலி தான்தனிய னாயிடினுங்
காயி லுலகனைத்துங் கற்பொடிகாண் சாழலோ 3

அயனை அனங்கனை அந்தகனைச் சந்திரனை
வயனங்கண் மாயா வடுச்செய்தான் காணேடீ
நயனங்கள் மூன்றுடைய நாயகனே தண்டித்தால்
ஜயமன்றோ வானவர்க்குத் தாழ்குழலாய் சாழலோ. 4

தக்கனையும் எச்சனையுந் தலையறுத்துத் தேவர்கணந்
தொக்கனவந் தவர்தம்மைத் தொலைத்ததுதா னென்னேடீ
தொக்கனவந் தவர்தம்மைத் தொலைத்தருளி யருள்கொடுத்தங்
கெச்சனுக்கு மிகைத்தலைமற் றருளினன்காண் சாழலோ. 5

அலரவனும் மாலவனும் அறியாமே யழலுருவாய்
நிலமுதற்கீ ழண்டமுற நின்றதுதா னென்னேடீ
நிலமுதற்கீ ழண்டமுற நின்றிலனே லிருவருந்தஞ்
சலமுகத்தா லாங்காரந் தவிரார்காண் சாழலோ. 6

மலைமகளை யொருபாகம் வைத்தலுமே மற்றொருத்தி
சலமுகத்தா லவன்சடையிற் பாயுமது என்னேடீ [லாம்
சலமுகத்தா லவன்சடையிற் பாய்ந்திலளேற் றரணியெல்
பிலமுகத்தே புகப்பாய்ந்து பெருங்கேடாஞ் சாழலோ. 7

கோலால மாகிக் குரைகடல்வா யன்றெழுந்த
ஆலால முண்டா னவன்சதுர்தா னென்னேடீ
ஆலால முண்டிலனே லன்றயன்மா லுள்ளிட்ட
மேலாய தேவரெல்லாம் வீடுவர்காண் சாழலோ. 8

தென்பா லுகந்தாடுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
பெண்பா லுகந்தான் பெரும்பித்தன் காணேடீ
பெண்பா லுகந்திலனேற் பேதா யிருநிலத்தோர்
விண்பா லியோகெய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ. 9

தானந்த மில்லான் தனையடைந்த நாயேனை
ஆனந்த வெள்ளத் தழுத்துவித்தான் காணேடீ
ஆனந்த வெள்ளத் தழுத்துவித்த திருவடிகள் [லோ. 10
வானுந்து தேவர்கட்கோர் வான்பொருள்காண் சாழ

நங்காயி தென்னதவம் நரம்போ டெலும்பணிந்து
கங்காளந் தோண்மேலே காதலித்தான் காணேடீ
கங்காளம் ஆமாகேள் காலாந்த ரத்திருவர்
தங்காலஞ் செய்யத் தரித்தனன்காண் சாழலோ. 11

கானார் புலித்தோ லுடைதலையூண் காடுபதி
ஆனா லவனுக்கிங் காட்படுவா ராரேடீ
ஆனாலுங் கேளா யயனுந் திருமாலும்
வானாடர் கோவும் வழியடியார் சாழலோ. 12

மலையரையன் பொற்பாவை வாணுதலாள் பெண்திருவை
உலகறியத் தீவேட்டா னென்னுமது என்னேடீ
உலகறியத் தீவேளா தொழிந்தனனே லுலகனைத்துங்
கலைநவின்ற பொருள்களெல்லாங் கலங்கிடுங்காண் சாழலோ. 13

தேன்புக்க தண்பணைசூழ் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
தான்புக்கு நட்டம் பயிலுமது என்னேடீ
தான்புக்கு நட்டம் பயின்றிலனேற் றரணியெல்லாம்
ஊன்புக்க வேற்காளிக் கூட்டாங்காண் சாழலோ. 14

கடகரியும் பரிமாவுந் தேருமுகந் தேறாதே
இடபமுகந் தேறியவா றெனக்கறிய வியம்பேடீ
தடமதில்க ளவைமூன்றுந் தழலெரித்த அந்நாளில்
இடபமதாய்த் தாங்கினான் திருமால்காண் சாழலோ. 15

நன்றாக நால்வர்க்கு நான்மறையி னுட்பொருளை
அன்றாலின் கீழிருந்தங் கறமுரைத்தான் காணேடீ
அன்றாலின் கீழிருந்தங் கறமுரைத்தா னாயிடினுங்
கொன்றான்காண் புரமூன்றுங் கூட்டோடே சாழலோ. 16

அம்பலத்தே கூத்தாடி யமுதுசெயப் பலிதிரியும்
நம்பனையுந் தேவனென்று நண்ணுமது என்னேடீ
நம்பனையும் ஆமாகேள் நான்மறைகள் தாமறியா
எம்பெருமா னீசாவென் றேத்தின்காண் சாழலோ. 17

சலமுடைய சலந்தரன்ற னுடல்தடிந்த நல்லாழி
நலமுடைய நாரணற்கன் றருளியவா றென்னேடீ
நலமுடைய நாரணன்ற னயனமிடந் தரனடிக்கீழ்
அலராக விடவாழி யருளினன்காண் சாழலோ. 18

அம்பரமாம் புள்ளித்தோல் ஆலாலம் ஆரமுதம்
எம்பெருமா னுண்டசது ரெனக்கறிய வியம்பேடீ
எம்பெருமா னேதுடுத்தங் கேதமுது செய்திடினுந்
தம்பெருமை தானறியாத் தன்மையன்காண் சாழலோ. 19

அருந்தவருக் காலின்கீ ழறமுதலா நான்கனையும்
இருந்தவருக் கருளுமது எனக்கறிய வியம்பேடீ
அருந்தவருக் கறமுதனான் கன்றருளிச் செய்திலனேல்
திருந்தவருக் குலகியற்கை தெரியாகாண் சாழலோ. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

திரு அம்மானை (Sacred Ammānai)

ஆனந்தக்களிப்பு—(Rapturous Joy)

திரு—(*n.*) 'riches, eminence, beauty.'

Here used as an adjective, meaning 'sacred, divine,' applied to any person, place or thing belonging to Siva. cf. திருத்தொண்டன்—'servant of the deity', திருச்செந்தூர்—'sacred Senthūr', திரு அலகு—'holy broom'.

அம்மானை—a kind of play by girls with balls.

Introduction.

This poem is said to have been composed by the poet, when he saw girls playing their favourite game of Ammānai (அம்மானை), accompanying it with a simple song. He listened to their words, and then put the substance into these verses. In some of them he relates his own experiences; in others he puts thoughts and ideas in their mouths. In the play the girls, generally six in number, sit in a circle and toss a number of little balls from one to another with great dexterity and very swiftly. The game is accompanied with a simple song, the rhythm of which is suited to the actions of the players. In this case there are twenty verses of six lines, each verse having similar alliterative syllables at the beginning of every line. The subjects of the verses are generally heroic exploits, such as are popular among all classes; or the great acts of a deity. Here the title 'Rapturous Joy' has been prefixed to the poem as the poet seems to have thought of that as the main idea of the verses (Pope திருவாசகம் pp. 117), probably because the whole poem looks back to the rapturous experience in Tirupperundurai.

The words of the stanzas are written in these notes without combination, so that the student may easily understand the meaning.

1. செங்கண் நெடுமாலும் சென்(று)இடந்தும் காண்(பு)அரிய
பொங்கு மலர்ப்பாதம் பூதலத்தே போந்(து)அருளி
எங்கள் பிறப்(பு)அறுத்திட்(டு) எந்தரமும் ஆட்கொண்டு
தெங்கு திரள்சோலைத் தென்னன் பெருந்துறையான்
அங்கணன் அந்தணனாய் அறைகூவி வீ(டு)அருளும்
அங்கருணை வார்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய்

செம்கண்—சிவந்தகண்—'red eyes'. It refers to the red blood lines seen in the eyes. Here Vishnu's eyes are meant.

நெடுமால்—'The tall Vishnu'. நெடுமை—(abs. noun) 'length'. மால், 'Vishnu'. It indicates the tall form of the God as He sleeps on the surface of the sea.

சென்றிடந்தும்—'though he went digging'. இடந்துசென்றும் is the proper order. இடந்து is past participle of இட—'dig'. The reference is to Vishnu taking the form of a pig in order to find Siva's feet. (வராக அவதாரம்.)

காண்பு—from காண, 'to see', verbal participle.

அரிய—'which is rare', tenseless relative participle of அருமை—'rareness'. (குறிப்புப்பெயரெச்சம்—symbolic relative participle.)

பொங்கு மலர்ப்பாதம்—பொங்குகின்ற தாமரையைப்போன்ற பாதம்—'a bright foot like that of a lotus flower'. பொங்கு—'to ferment', 'to bubble up', 'to flourish', 'to expand'. Here the verbal root is used as a relative participle. If we supply the relative particles it may read thus பொங்குகிற, பொங்கின, பொங்கும் (பாதம்). The omission of the relative particles is termed வினைத்தொகை. மலர்—'flower' here the special flower among many suitable for the similitude to a foot. Hence மலர் here means a lotus flower. (காரண இடுகுறிப் பெயர். Arbitrary noun and appellative noun as well.)

மலர்ப்பாதம்—மலரைப்போலும் பாதம், 'feet like lotus'. The comparative particle போல் (like) is omitted here. (உவமைத் தொகை.)

பூதலம் = நில உலகம். பூ—'earth', தலம்—'place' from Sanskrit ஸ்தலம்.

பூதலத்து + ஏ. Infl. base used for locative case.

போந்து — போய். போந்து is a verbal participle from the past tense போந்தேன்—'I went', an unusual form for போனேன், cf. other verbal participles நடந்து, இருந்து.

அறுத்து இட்டு—'having cut', இட்டு—'having put'; here it is an auxiliary verb used to intensify the action of the preceding verb.

எம்தாமும்—எங்களைப்போன்றவர்களையும்—'men like us'. எம்—'our', தாம்—நிலை 'state, sort, company', தாம்—an abstract noun expressing the concrete (பண்பாகுபெயர் = quality of becoming another, i.e. names of qualities used for objects possessing those qualities).

ஆள் கொண்டு—'having (form) as a servant' (verb. part.) modifies the verb found in வீடருளும், 5th line.

தெங்கு—தென்னமரம்—'cocoanut trees'.

திரள்சோலை—செறிந்த சோலை, (செறிந்த—'that which is thick').

'to become dense' திரள்கிற, திரண்ட, திரளும் (சோலை). since the relative particles are understood it is a verb-ellipsis (வினைத்தொகை).

சோலைத்தென்னன்— சோலையை உடைய தென்னன். 'the man of the Southern land who has woods'. To get the clear meaning we have to supply the case ending and the predicate (namely ஐ and உடைய) to சோலை, since both of them are understood (2-ம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்கதொகை'—an ellipsis of case ending and the predicate together).

தென்—'southern'. Adj. form of தெற்கு cf. தென் மேற்கு—'south-west'. அன், third person masc. termination. So தென்னன் means 'southerner'—A titular name of the Pāṇḍiyan kings. Here it is applied to Sivan 'the Southern One', 'The One who dwells in the southern land'.

தென்னன்—Some commentators give another interpretation, viz. தென் + நன் = அழகிய நல்ல. தென்—'beauty', நன்—'good', adject. form of நன்மை. In that case it becomes an adjective qualifying the noun பெருந்துறை.

பெருந்துறை—often written திருப்பெருந்துறை. (lit. 'great harbour') This is the place where மாணிக்கவாசகர் first came to know Siva, and is now Sivan's great southern shrine in the Ramnad District.

அம்கணன்—அம்—'beautiful', கணன்—contracted form of கண்ணன்—'He who has beautiful eyes', i.e. merciful.

அந்தணன்—'One who shows real kindness to living beings'. அம் + தண் + அன் = அம் 'beauty', தண்மை—'coolness' or 'kindness'. அன் masc. termination.

அறை கூவல்—போருக்கு வலிய அழைத்தல்—'a summons to combat, a challenge', போர்—'war', வலிய, 'voluntarily', அழை—'invite'.

வீடு—'release', 'heaven', verbal noun from விடு—'to leave'.

அருளும்—(he) 'who will grant' (fut. rel. part.)

அம்கருணை வார்கழல் = அம்—'beauty', கருணை,—'grace', வார் 'to lengthen (flowing)', கழல்—'ananklet', அழகு அருள் ஒழுகும் (flowing), நீண்டகழல்—'wearing a wide anklet from which beauty and grace flow'.

கழல்—'an anklet worn by warriors', here used for the foot that wears the anklet (contained for the container—தானி யாகுபெயர், தானி means that which is in a தானம்—a place).

பாடுதும்—'we shall sing'. பாடு 'sing' (root imperative), தும் first person plural future termination (classical style). The ordinary form is பாடுவோம்.

காண்—'you see'. imp. mood.

அம்மானாய்—'Oh, lady who plays Ammānai.'

ஆய்—'mother or lady'. (அம்மானை விளையாடும் ஆய்)

Mr. K. Subramania Pillai takes அம்மானாய் as a vocative and not as a variant of அம்மானை.

Translation—

1. O, lady who plays Ammānai! The great Vishnu with red-eyes dug up the earth to see His (Siva's) blooming lotus feet, but it was impossible for Him to reach them. Those feet came graciously to this earth, cut off our births and made men of our kind His own. This Siva is the Lord of the dense

cocoanut groves of the southern land of Perundurai's shrine.

He, it was who with grace-filled eyes came as a Brahman sage, called me and gave me final release. We shall sing His long ankletted foot whence mercy flows Behold!

N.B.—For the inner meaning of this verse see the footnote in Pope, p. 117.[1]

2. பாரார் விசும்(பு) உள்ளார் பாதாளத்தார் புறத்தார்
ஆராலும் காண்டற்கு அரியான் எமக(கு) எளிய
பேராளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்(சு)ஏற்றி
வாரா வழியருளி வந்(து)என் உளம்புகுந்த
ஆரா அமுதாய் அலைகடல்வாய் மீன் விசிறும்
பேராசை வாரியனைப் பாடுதும்காண் அம்மானாய்

பாரார்—'the people of the world'. பார—பூமி 'earth'. ஆர்—third person plural termination.

விசும்பு—'the sky' (locative casal ellipsis).

உள்ளார்—'those who are of'.

பாதாளத்தார்—'the people of the nether world'.
பாதாளம் + அத்து + ஆர். பாதாளம—'nether world'. அத்து infl. particle.

புறத்தார்—'people beyond it'. புறம் + அத்து + ஆர். புறம் 'side', 'beyond'.

ஆராலும—யாராலும்—'by any one'.

யார—'who'. ஆல் is the instrumental case sign. உம்—a conjunctive particle. Note its use in the negative form.
cf. இதுயாரால் முடிந்தது—'by whom was this finished.' (positive sense). யாராலும் முடியாது. 'It cannot be possible by any one' (neg. sense).

காண்டற்கு = காண்டல் + கு, காண்டல 'seeing', verbal noun.

[1] The references throughout are to *Tiruvāçagam* by Dr. G. U. Pope. Oxford University Press.

அரியானை—அரியவனை. 'one who is rare' i.e. one who cannot exist, derived from the abstract noun அருமை—'rareness, scarceness' (அருமை + ஆன).

எமக்கு—'to us' from யாம and not from நாம, which forms நமக்கு 'to us'.

The difference between எமக்கு and நமக்கு is as follows: எமக்கு—to me and to them i.e. to us excluding you; (1st person and third person). நமக்கு is to you and me—(2nd and 1st person).

எளிய—'easy', adj. of எளிமை—'easiness' (abs. noun). 'that which is light.'

•பேரானை—'the renowned', 'the famous one'.

பேர—'name', corrupt form of பெயர; ஆன a termination forming an appellative noun, something like காரன as found in பாலகாரன milkman. cf. சீரானை—'a glorious man', வெள்ளாளன—'a cultivator'.

தென்னானை—'the Lord of the southern land' (Siva).

பிச்சு—பித்து, 'madness', 'frenzy'. ச்சு—interchangeable for த்து—cf. வைத்து, வைச்சு.

ஏற்றி—'having caused to get in or to climb up'. verb. part. of ஏற்று, a causative form of ஏறு—'to get up' or 'ascend'.

வாராத—(பிறவி) வாராத, 'birth not coming'. neg. relative part. from வா பிறவி is to be supplied by the context (சொல் எச்சம்)

வழி—'a way': acc. case ellipsis. வழியை

உளம—'mind', usually உள்ளம்.

ஆரா—ஆராத—தெவிட்டாத—'unsating'. neg. rel. part.

அமுது—'nectar', அமிர்தம.

அலைகடல—அலையை உடைய கடல, 'the sea full of waves'. அலை—'wave' (2nd case and its predicate omitted—உருபும பயனும் உடனதொக்க தொகை)

கடலவாய—கடலில—'in the sea', 'வாய,' is used as the particle for the locative case.

மீன்விசிறும்—மீனைப்பிடிக்க வலை விசிறும். 'he who casts a net in order to catch fish'.

விசிறு—'to throw or cast', விசிறும் fut. rel. part. used in past sense. One should note in this sentence:—(ஐ + பிடிக்க + வலையை) 2nd case, predicate and word omission—(ellipsis); It refers to Siva marrying உமை His wife who was born in a fisherman's hut.

பேராசை—lit. 'greediness'. Here 'that which is desired by the devotees'. பேர்—'great' from பெருமை. Abstract nouns like பெருமை, அருமை undergo many changes before they are used as adjectives, viz. பேர or ஆர before a word beginning with a vowel as பேர + இன்பம், பேரின்பம் 'great joy', ஆர + உயிர—ஆருயிர—'precious life'. பெரிய' or அரிய before a word beginning with a consonant as பெரிய பையன—'a big boy'. அரிய செயல 'rare deed'.

வாரியனை—'He who is like an ocean'. வாரி—'an ocean' அன் 3rd. Masc. Termination. ஐ—2nd. casal sign.

Translation—

2. O! lady who plays Ammānai! By people on the earth, in heaven, by those in the nether world and in the regions beyond or by any one else He cannot be seen, but to us He is easily accessible. He is the renowned One. He is the king of the southern land of Perundurai. He entered our souls and filled us with frenzy and showed us the way that does not lead to birth. He is unsating nectar. We shall sing Him who cast His net in the tempestuous sea, Him, the Sea of great desire—Behold!

3. இந்திரனும் மால்அயனும், ஏனோரும் வானவரும்
அந்தரமே நிற்கச் சிவன்அவனி வந்தருளி
எந்தரமும் ஆட்கொண்டு தோள்கொண்ட நீற்றனாய்
சிந்தனையை வந்(து)உருக்கும் சீ(ர்)ஆர் பெருந்துறையான்
பந்தம் பரியப் பரிமேற்கொண் டான்தந்த
அந்த(ம்)இலா ஆனந்தம் பாடுதும்காண் அம்மானாய்

ஏனோர்—'others'. ஏனை—'other

அந்தரம் + ஏ—'open space', 'ether'. locative case ellipsis.

நிற்க—'when they stood', inf of time.

அவனி—'world'.

எந்தரமும் ஆட்கொண்டு—'making men of our type His servants (vide stanza 1, line 3)

தோள் கொண்ட நீறு—தோளில் அணியப்பட்ட நீறு—'the sacred ashes which is smeared on His shoulder'. அணி—'to wear', 'to put on'. கொண்ட, 'which is taken'. past. rel. part. of கொள். நீறு—'ashes'.

நீற்றன்—'the one who is smeared with ashes'. நீறு + அன். In combination நீறு becomes நீற்று (infl base) + அன் = நீற்ற் + அன். dropping the shortened 'உ', cf காடு + அன் = காட்டு. inf base, அன் = காட்டான் 'a wild man', 'a barbarous man' கூறு + அன் = கூற்றன்—Yama (the God of death).

சிந்தனை—'thought', 'mind' (nom case).

உருகும்—'who melts', 'who thrills' (fut rel part உருக்கு causative verb of உருகு 'to melt by itself')

சீரார்—'glory-filled', சிறப்புப் பொருந்தின—சிறப்பு—'glory', பொருந்தின—'attached or joined' (ஆர்—வினைத்தொகை. verb ellipsis, the relative endings are suppressed)

பந்தம்—'bond', 'worldly desire' (பாசம்)

பரிய—'to be removed', 'to flee'. Some take it as a variant of பறிய which means 'to slip', 'to glide down'. பரி—'to sunder', 'to cut off'.

பரிமேல் கொண்டான்—'one who rode on a horse' (3rd person participial noun) பரி 'a horse', referring to Siva coming to Pāndiyan's court on a horse

அந்தம் இலா—முடிவு இல்லாத—'which has no end' அந்தம்—'end', இலா—neg rel part of இல்(லை)

ஆனந்தம்—'rapture'.

3. *Translation*—

Oh! lady who plays Ammanai! When Indra, Vishnu, Brahma and the other celestials stood around Siva (desiring His mercy) He came down graciously to this world, and made men of our kind His own.

With the sacred ashes smeared on His shoulders, this all-glorious Lord of Perundurai comes to my heart and melts it. We shall sing the endless rapture that He who rode on a horse, so that men's bonds might be loosed, gave to us. Behold!

4 வான்வந்த தேவர்களும் மா(ல்) அய(ன்)ஓ(டு) இந்திரனும்
கா(ன்) நின்று வற்றியும் புற்(று)எழுந்தும் காண்(பு) அரிய
தான் வந்து நாயேனைத் தாய்போல் தலைஅளித்(து) இட்(டு)
ஊன்வந்து ரோமங்கள் உள்ளே உயிர்ப்பெய்து
தேன்வ(ந்து) அமுதின் தெளிவின் ஒளிவந்த
வான்வந்த வார்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய்

வான் வந்த தேவர்—வானுலகம் சேர்ந்திருக்கும் தேவர்—'the gods who have reached the upper world'. வந்த—'who came'.
Here the words, while giving the sense of the coming of gods to heaven from elsewhere, really mean 'the gods who have already assembled in heaven'.

மால் அயன் ஓடு இந்திரன்—'Indra with Vishnu and Brahma'. ஓடு here separates Indra from the rest indicating his inferiority to the others cf. உபாத்தியாயரோடு மாணாக்கன் போனான், 'the pupil went with the teacher'.

கானின்று, கானில் நின்று. 'standing in the forest'. locative case ellipsis. They stand there doing penance.

வற்றியும்—'having dried up'. verb. part. of வற்று. வற்று—'to wither'—because of their long penance of fasting.

புற்று எழுந்தும் 'ant hills having risen (around them)'. This happens because they stand still doing penance without moving their body.

காண்பு அரிய—காணமுடியாத 'whom they could not see' (vide stanza 1, line 1).

அரிய—relative participle qualifies 'சிவன்', which must be supplied from the context.

தான் வந்து—'He himself came'. The reference is to Siva coming to Mānikkavāsagar as a guru.

நாயேனை— நாய் + ஏன் + ஐ. 'me—a dog'.

தலையளித்திட்டு—'having granted a special favour'. இட்டு is an auxiliary verb.

ஊனவந்து—'having come in flesh'. ஊன்—flesh. 'Siva came in flesh'. So Dr. Pope renders.

ஊன வந்து ரோமம்—ஊனில் ரோமம் (புளகம்) வந்து = உடம்பில் மயிர் சிலிர்த்து. The hairs standing on end over the body through ecstasy—ரோமம்—'hair

புளகம்—'the hair standing on end' This is supplied to get the meaning. This is the rendering of Mr. K. S. Subramania Pillai. This is probably the correct meaning, since the poet continues உள்ளே உயிர்ப்பு 'heaving a sigh within'

உள்ளோர் உயிர்ப்பு எய்து—'heaving a great sigh within'. உயிர்ப்பு—'sigh', எய்து—'அடைந்து' 'having obtained' This is meant to indicate his inward joy

தேனவந்த (கழல்)—'nectar which came like honey' வந்த—here means 'which has the quality'—(past rel. part.) qualifies the noun 'கழல்'.

அமுதின் தெளிவு இன்—'pure clear essence like that of nectar'. அமுது—'nectar'. இன்—5th casal particle to show resemblance

ஒளிவந்த—'brightness came' i.e brightness—possessed, வந்த—'fitted' past rel part qualifies 'கழல்'

வானவந்த (கழல்)—'walked in heaven'. This also qualifies கழல்.

வார்கழல்—'long warrior anklet', worn on the foot. Here it is used for the foot itself (The contained for the container தானியாகுபெயர்).

Translation —

4. Oh! lady who plays Ammānai! The gods assembled in the heavens—Vishnu, Brahma with Indra—stood in the forest and dried up till ant-hills rose around them (doing penance) and yet they did not see Him (Siva). But He came to me, a dog, as a guru, and graciously gave me His supreme mother-like grace. He made my hair to stand on end with ecstasy and thrilled me that I sighed with inward joy.

We shall sing the glorious jewelled feet which are like honied nectar clear and tread the sky in brightness. Behold!

Dr. Pope translates as follows:—

'In flesh He came with trembling rapture, thrilled me through, Honied Ambrosia essence pure; the jewelled foot that treads the skies in gleaming light sing we.'

5. கல்லா மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்(ச)ஏற்றி
கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கித் தன்கருணை
வெள்ளத்து அழுத்தி வினைகடிந்த வேதியனைத்
தில்லை நகர்புக்குச் சிற்றம்பலம் மன்னும்
ஒல்லை விடையானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்

கல்லா—கல்லாத—'one who has not studied' (Siva's nature). neg. rel. part. of கல்—'to learn'.

மனத்து—மனமுடைய 'one who has the mind'.

கடைப்படு—'to be mean or low' 'sink into insignificance'. கடை—'last position', 'end'. The addition of படு makes the noun into a verb. cf. ஆசைப்படு—'desire'.

வல்லாளன—'the mighty one'. வல்—'strength, power', வல்லமை ஆளன், an appellative noun-forming particle, cf. பேராளன் 'the renowned one', சீராளன் 'the noble one'.

தென்னன்—'the king of the southern land'. (vide stanza 2).

கல்லைப் பிசைந்து—'kneading the stone' (-like heart). A metaphor in which the other side of the comparison is omitted (உவமையாகு பெயர்).

கனி—'a ripe fruit' (giving it a sweet taste). கனி—கனியின் தன்மை—the nature of fruit.

கருணைவெள்ளம்—'flood of grace'.

அழுத்தி—causative verb. part. of அழுந்து—'sink or immerse'

வினை—'the two-fold results which arise from evil and good acts'.

கடிந்த—'who dispelled or destroyed'.

வேதியன்—'a brahman or a sage'.

புககு—'having entered' (commonly புகுந்து), from புகு 'to enter'.

மன்னும்—'abides'. fut. rel. part.; qualifies விடையான்.

ஒல்லை—'swiftness' as விரைவு.

விடை—'a bull'.

விடையானை—'the rider of the bull'.

Translation—

5. Oh! lady who plays Ammānai! The mighty Siva, the king of the southern land, the Lord of Perundurai, filled me, the meanest dog of unlearned mind, with frenzy and he kneaded my stony heart and made it a sweet fruit. He plunged me in the flood of grace and dispelled my evil deeds. He is the swift Rider who entering Tillai's city abides in the sacred Court. Him we sing. Behold!

6. கேட்டாயோ தோழீ கிறிசெய்த ஆ(று) ஒருவன்
தீட்(டு)ஆர் மதில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
காட்டா தனஎல்லாம் காட்டிச் சிவம் காட்டி
தாள்தா மரைகாட்டித்தன்கருணைத் தேன்காட்டி
நாட்டார் நகைசெய்ய நாம்மேலை வீ(டு)எய்த
ஆள்தான்கொண்டு ஆண்டவா பாடுதும்காண் அம்மானாய்

கேட்டாயோ 'Did you hear'—2nd person past of கேள்—'hear

தோழீ—'Oh (female) friend', தோழா (masc. voc.)

கிறி—'a playful mischief';—change the order to செய்த கிறி ஆறு—(accus. case ellipsis).

தீட்டு—(v. noun) ‘smearing’.

ஆர்—பொருந்தின. ‘combined’, ‘belonging to’ (வினைத்தொகை)

மதில்—‘high walls’

புடைசூழ்—‘surround’, rel. part. sign suppressed (வினைத்தொகை) புடை—‘side’. சூழ்—‘surround’.

சிவம்—‘blessedness’, ‘goodness’.

தாள் தாமரை—‘feet like the lotus’ தாமரைத்தாள்—is the correct order—the comparative sign is understood (உவமைத் தொகை)

நாட்டார்—‘the people of the country’ நாடு—‘a country’

நகை—‘laughter’.

மேலை—‘upper’ (adj) Usually it means ‘next’, cf மேலைக்கு இந்த மரம் பலன் கொடுக்கும்—‘this tree will yield fruit next year’

வீடு—‘heaven’.

எய்த—‘அடையும்படி’, infinitive of எய்து—‘to obtain’

ஆள் தான் கொண்டு—‘தான் ஆள் கொண்டு’ ‘He, taking this person for His own’

ஆண்ட ஆ(று)—‘the manner in which he made me his servant’ ஆண்ட past rel part. of ஆள், qualifies ஆறு—‘manner’, று is often omitted in poetry

Translation —

6 Oh! maid who plays Ammanai! Did you you hear the trick He played to redeem me? He, the king of the southern land and Lord of Perunduraі, surrounded by lime-plastered high walls, He showed me things that were not shown before and showed me bliss, He showed me His lotus feet and the honey of His grace. When the rustics were making fun of us, He made us His own and ruled us so that we might obtain heaven. We shall sing Him. Behold!

7. ஓயாதே உள்குவார் உள்இருக்கும் உள்ளானை
சேயானை சேவகனைத் தென்னன் பெருந்துறையின்
மேயானை வேதியனை மாதிருக்கும் பாதியனை
நாயான நம்தம்மை ஆள்கொண்ட நாயகனை
தாயான தத்துவனைத் தானே உலகுஏழும்
ஆயானை ஆள்வானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்

ஓயாதே—ஓயாமல் 'unceasingly' (neg. rel. part).

உள்கு—from உள்ளு 'to think or remember'. உள்குவார். 'those who think' (cf. செய்குவார் = செய்வார்.) 'கு' is merely added for euphony.

உள்—'within' உள்குவாருள் (loc. case. sign).

உள்ளானை—'He who is within'.

சேயானை—'He who is far away from those who think of Him'.

சேய்மை—'distance' (சேய்மை + ஆன் + ஐ).

சேவகன்—'the warrior', a soldier (now used for servant).

மேயான்—'the dweller', மேவு—'to join'.

மாது—'a woman', 'a lady'.

பாதியனை—'half-man and half-woman' referring to the story of Siva having Pārvathi as half his own body.

நம்தம்மை—நம்மை. தம்மை—an euphonic particle in the accusative case.

நாயகன்—'lord'.

தத்துவன்—'He who is the ultimate Reality

உலகு ஏழும்—'the seven upper worlds' and 'the seven lower worlds'.

உம்—is a conjunctive particle to show totality, meaning 'all the seven'.

ஆயானை—ஆனவனை 'one who became'. (past part. noun.)

ஆள்வானை—'He who will rule'. (fut. part. noun.)

Translation—

7. Oh! lady who plays Ammānai! The Indweller in the heart of those who meditate upon him ceaselessly, the One far from others, the warrior, the king of the southern land who has made Perundurai His dwelling place, the sage whose form the lady halves, the Lord who took us, dogs, and made us His own, the mother who is the essence of the seven-fold world, the Ruler of souls, we shall sing Him. Behold!

8. பண்சுமந்த பாடல் பரிசு படைத்(து)அருளும்
பெண்சுமந்த பாகத்தன் பெம்மான் பெருந்துறையான்
விண்சுமந்த கீர்த்தி வியன்மண்ட லத்(து)ஈசன்
கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை
மண்சுமந்து கூலிகொண்(டு) அக்கோவால் மொத்(து)உண்டு
புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதும்காண் அம்மானாய்

பண்—'tune', 'musical mode', 'song'.

சுமந்த—'carrying'. past. rel. part. of சும—'to carry', here it means 'containing' or 'has', i.e. கொண்ட.

பாடல் பரிசு — பாடலைப்பாடும் தன்மையை—'the way of singing songs'. பாடல் — 'song'.

பரிசு—'nature, quality'. (இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை.)

பாடல் பரிசு— may also be பாடலுக்குப் பரிசு—'presents for the songs'. பரிசு—'presents'.

In that case the translation for the first line will be: 'The woman (Pārvathi) who gives presents for the melodious songs'.

படைத்து அருளும்—'(she) who will grant'.

படைத்து—'having created' (past verb. part.)

பெண்—here refers to the wife of Siva. (acc. casal ellipsis.)

சுமந்த—'carrying' (2nd line).

பாகத்தான்—‘ half-man ’ or ‘ a partner ’.

பெம்மான்—a corrupted form of பெருமான் ‘ the Lord ’, ‘ the great man ’, ‘ a king ’, ‘ a noble man ’, here ‘ Siva ’.

விண்சுமந்த கீர்த்தி—விண்ணில் நிலைபெற்றுள்ள புகழ் உடையவர்—‘ He is one with praise which is ever permanent in heaven ’ (விண் locative casal ellipsis). கீர்த்தி—‘ fame ’, ‘ புகழ் ’ here used for the man who has it (பண்பாகுபெயர்). கீர்த்தி can also be taken as an adjective to qualify the noun மண்டலம்—‘ a sphere ’.

வியன்மண்டலம்—‘ the great sphere ’, ‘ the celestial world ’. வியன்—‘ vastness, expansion ’ (abs. noun). மண்டலம் = மண்—‘ earth ’, ‘ clay ’ + தலம் = place.

கண்சுமந்த நெற்றி—‘ forehead (lit. carrying) having an eye ’. Referring to the third eye of Siva in the centre of His forehead.

கடவுள்—‘ God ’. கட—‘ to cross, pass beyond ’, உள்—is an affix used to form verbal nouns. ‘ The One who has passed beyond thought ’.

கலிமதுரை—‘ Madura where there were roarings ’, கலி—‘ sound ’, ‘ calamity ’. Madura was in distress then and hence கலி மதுரை. (loc. casal ellipsis).

மண் சுமந்து—‘ carrying the earth ’. 2nd casal ellipsis. Referring to Siva carrying the earth for the widow woman to whom Siva became a servant in accordance with the order of the Pāṇḍiyan king, who was building a dam along the river Vaigai.

கூலி கொண்டு—‘ receiving the wages ’. Here refers to the broken flat rice cakes (பிட்டு) given to him for the work.

அக்கோவால்—அந்த அரசனால், ‘ by that king ’. அ—the demonstrative adjective refers to the king of Madura. கோ—‘ king ’, ஆல்—3rd casal particle.

மொத்துண்டு = மொத்தப்பட்டு ‘ being smitten. மொத்து ‘ to smite ’ (root). The passive form can be made by adding உண்—‘ eat ’ to the root.

புண்சுமந்த பொன் மேனி—‘ the golden body which (carried) received wounds ’. மேனி—body, ‘ form ’.

Translation—

8. O! lady who plays Ammānai! He is the half-man who carries the lady (Umai) who gives presents for songs sung to fitting tunes, the Sovereign, Lord of Perundurai's shrine, the ruler of the wide celestial world where His praise abides, the God who has a third eye on His forehead. We shall sing the golden form of Him who carried earth as a cooly, who received the wound inflicted by the king of Madura, lamenting her distress. Behold!

9. துண்டப் பிறையான் மறையான் பெருந்துறையான்
கொண்ட புரிநூலான் கோல(ம்)ஆ ஊர்தியான்
கண்டம் கரியான்செம் மேனியான் வெண்ணீற்றான்
அண்ட(ம்)முதல் ஆயினன் அந்த(ம்)இலா ஆனந்தம்
பண்டைப் பரிசே பழஅடியார்க்கு ஈந்தருளும்
அண்டம் வியப்(பு)உறும்ஆ பாடுதுங்காண் அம்மானாய்

துண்டம்—துண்டு (= a piece) 'what is cut'. அம் is a particle to show the object of the action expressed by a verb (செயப்படுபொருள் விதி).

பிறை—'the crescent moon', பிறையான—'He who wears the crescent moon'. The reference is to the crescent moon Siva carries in his locks.

மறையான்—'He is the man of the Vedas', மறை = 'scriptures'.

(புரி) கொண்ட நூலான—'twisted thread-wearing man'. This refers to His wearing the sacred thread, (change the order to get the clear meaning) புரி—'twisted cord', நூல்—'thread' 'strand'.

கோலம்—அழகு. 'beauty' used as an adjective.

ஆ—(lit.) 'பசு', here 'a bull'.

ஊர்தி—vehicle or 'conveyance in general', whether bullock, horse, car, etc.

ஆ ஊர்தியான் 'The person who has the bull as His vehicle', i.e. Siva.

கண்டம்—கழுத்து, 'neck', here 'the throat'.

கரியான்—' He who is black '. The reference is to Siva's swallowing the poison that came from the churning of the milky ocean, and which stuck in His throat.

செம்மேனி—சிவந்தமேனி—' red body '.

மேனி—' form or body '. செம் is the adj. form of செம்மை ' redness.'

வெண்ணீற்றான்—' a man smeared with white ashes '. வெண்மை—' whiteness ' + நீறு—' ashes '.

ஆன்—personal termination.

அண்டம்—' material universe ' (dative case ellipsis).

முதல்—' first ' (adverb).

ஆயினான்—ஆனான். ' He became ' (ஆ + இன் + ஆன்).

அந்தம்—' end ' or ' limit ', எல்லை, முடிவு.

இலா—இல்லாத. (that) ' which has no end ' (neg. rel. part).

ஆனந்தம்—' rapture '.

பண்டைப் பரிசு (ஏ)—பழைய முறையிலேயே—' in the ancient order ', பண்டை, ' old ', ' ancient ' (adj. form of பண்டு).

பரிசு—தன்மை, ' manner, kind '.

பழ அடியார்—'old servants ', பழ—adj. form of பழமை 'oldness

ஈந்தருளும்—கொடுத்தருளும். ' He will graciously give '. (third person masculine future finite.) In prose order this must come after வியப்புறும் ஆ(று).

அண்டம்—' the world ', here refers to the people in the world. A transferred place name—(இடவாகு பெயர்).

வியப்பு—' admiration ', ' wonder '.

வியப்பு உறும் ஆ(று) ' in order to excite admiration '. உறும்—a particle which changes the noun into a verb (உறும்—fut. rel. part). உறு—' fit ', ' suit '.

ஆறு, here stands as ' ஆ '. For reasons of prosody a letter may be omitted (கடைக்குறை—apocope or diminishing the last letter).

Translation—

9. O! lady who plays Ammānai! He wears the crescent moon. He is the Vedas. He is Perundurai's Lord. He puts on the twisted thread. He rides on a white bull. His throat is black and His body is red. He smears Himself with the white ashes. He is first in all the worlds. He gives graciously an endless rapture as in the days of old to His ancient servants. We shall sing that all people may wonder. Behold!

10 விண்ணாளும் தேவர்க்கு மேலாய வேதியனை
மண்ணாளும் மன்னவர்க்கு மாண்பாகி நின்றானைத
தண்ணார் தமிழளிக்கும் தணபாண்டி நாட்டானை
பெண்ணாளும் பாகனைப் பேணும் பெருந்துறையில்
கண்ணார கழல்காட்டி நாயேனை ஆட்கொண்ட
அண்ணா மலையானை பாடுதுங்காண அம்மானாய்

விண—'the heavens'. (2nd case ellipsis.)

ஆளும—'who rules'—fut. rel. part. ஆள—'to rule'.

மேலாய = மேலான 'superior'.

வேதியன—'the teacher of the Vedas'.

மண—'earth', 'the world'. (2nd case ellipsis)

மன்னவர—'kings'.

மாண்பு—'majesty', 'glory'.

தண்ணார் தமிழ—'Tamil to which belongs coolness'. தண்மை + ஆர coolness, + ஆர—'fitted'.

பெண ஆளும பாகன—'the half-man'—or 'the bridegroom who has (lit. rules) His wife'.

பாகன—பாகத்தான—'partner', or 'bridegroom'.

பேணும—'that which is cherished' or 'delighted in'. fut. rel. part. of பேண—'cherish'.

கண்ணார—'பெருமை மிக்க' 'that which excels in greatness', கண = பெருமை, 'greatness'.

கழல்—'a warrior's anklet' (vide stanza 4).

காயேனை—'me, a dog' (1st person participial noun).

அண்ணாமலையான்—'He who has the hill called Aṇṇāmalai as His shrine'.

Translation—

10. O! lady who plays Ammānai! The sage who is above the gods that rule the heavens, the One that stands in mystery above the kings who rule the earth, the Man of pleasant Pāṇḍiyan land, who gives the pleasant Tamil speech (as a gift), the Bridegroom who shares His body with His wife, He who lives in Annāmalai shrine, showed me, a dog, His glorious feet at Perundurai and made me His own. We shall sing Him. Behold!

11 செப்(பு) ஆர் முலைப்பங்கன் தென்னன் பெருந்துறையான்
தப்பாமே தாள்அடைந்தார் நெஞ்(சு) உருக்கும் தன்மையினான்
அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோகம் ஆக்குவித்த
அப்(பு) ஆர் சடையப்பன் ஆனந்த வார்கழலே
ஒப்(பு)ஆக ஒப்புவித்த உள்ளத்தார் உள்ளிருக்கும்
அப்பாலைக்கு அப்பாலைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்

செப்பு ஆர் முலை—(she who has) 'breasts like golden caskets', ஆர்—பொருந்தின 'united', செம்பு + ஆர் = செப்பு ஆர் (செப்பு adj. form.—செம்பு) usually used for a small vessel for taking water. முலை—synecdoche, the part for the whole (சினையாகுபெயர்).

பங்கன்—'a partner', 'he who shares with another'.

தப்பாமே—தபபாமல்—'not failing' (neg. verb. part.).

தாள் அடைந்தார்—'those who reach his feet'. தாள்—'foot', அடை—'to reach', அடைந்தார—gen. case ellipsis.

நெஞ்சு—'heart', 'mind'.

தன்மையினான்—'the one that has the nature'.

சிவலோகம்—'the land of Siva' (or bliss).

ஆக்குவித்த—‘ who caused to become ’. past. rel. part.

ஆக்கு—causative verb. ஆக்குவி (double causative of ஆகு).

அப்பு ஆர் சடை—‘ water-contained matted hair ’. The reference is to the river Ganges which Siva takes in His hair.

அப்பன்—‘ father ’.

ஆனந்தம்—‘ bliss ’, ‘ joy ’ (adjective).

வார்கழல்—‘ wide anklet ’ (dative case ellipsis).

ஒப்பு ஆக—‘ as a pawn ’, ‘ security ’. Here, it signifies giving the soul as a security to get His foot.

ஒப்புவி—‘ hand over ’, ‘ deliver ’.

உள்ளத்தார்—‘ those of that mind ’.

அப்பால்—‘ beyond ’.

அப்பாலைக்கு அப்பாலை—‘ He who is beyond the furthest limit ’

Translation—

11. Oh ! lady who plays Ammānai ! The partner of the lady Pārvathi with the golden casket-like busts, the king of the southern land, the Lord of Perundurai, the possessor of a nature that thrills those that unfailingly reach His feet, the Father with matted locks, who made the Pāṇḍiyan country into heaven and from whose head the waters (Ganges) flow, He whose ankletted feet abide in the hearts of those who deliver themselves to Him : He who is beyond the furthest limits, we shall sing Him. Behold !

12. மைப்பொலியும் கண்ணிகேள் மா(ல்) அயனோ(டு) இந்திரனும்
எப்பிறவி யும்தேட என்னையும்தன் இன்அருளால்
இப்பிறவி ஆட்கொண்(டு) இனிப்பிறவா மேகாத்து
மெய்ப்பொருள்கண் தோற்றமாய் மெய்யே நிலைபே(று) ஆய்
எப்பொருட்கும் தானேயாய் யாவைக்கும் வீ(டு) ஆகும்
அப்பொருள்ஆம் நம்சிவனைப் பாடுதும்காண் அம்மானாய்

மை—அஞ்சனம்—a black paste to smear below the lower eye-lid.

பொலியும்—விளங்கும்—'which shines bright'. (fut. rel. part. of பொலி).

கண்ணி—'Oh thou who hast eyes' (appellative noun).

எப்பிறவியும்—எந்தவிதமான பிறப்புகளிலும்—'in all kinds of births' (locative case ellipsis).

தேட—'though they sought for Him'. (they i.e., the gods).

என்னையும்—'even me'. உம் indicates excessive inferiority here (இழிவு சிறப்பு உம்மை).

இன் அருளால்—'by the sweet grace' இனிமை abs. noun—மை is dropped to form an adj.

இப்பிறவி—இந்தப் பிறப்பிலேயே (loc. case ellipsis)

இனி—'henceforth', 'hereafter'—இனிமேல்,

பிறவாமே—'பிறவாமல்' 'so as not be born' (neg. verb. part.).

காத்து—'protected'.

மெய்ப்பொருள்கண்—'உண்மைப்பொருளினிடத்தில்' 'in the matter of the truth'.

தோற்றமாய—'as a thing that appears', விளங்குவதாய

நிலைபே(று) ஆய = 'as his abiding place'

எப்பொருட்கும் தானே ஆய—'He Himself is all things

யாவைக்கும் = 'for all things'.

வீடாகும்—'the abiding place', 'eternal home'

அப்பொருள் ஆம்—'(Who) is the essence'. (fut rel. part.).

Translation—

12. Oh! lady who plays Ammanai! Listen, O lady with black painted eyes. When Vishnu and Brahma with Indra wanted to seek Him through every birth, He made even me His own with His sweet grace in this one birth and he guarded me from births

henceforth. He manifests Himself in all that is real. The truth is His abiding place. He is Himself in everything and is the abiding Home to all. Sing we our Sivan, Who is the essence of all. Behold!

13. கைஆர் வளைசிலம்பக் கா(து)ஆர் குழைஆட
மைஆர் குழல்புரளத் தேன்பாய வண்(டு)ஒலிப்ப
செய்யானை வெண்நீ(று) அணிந்தானைச் சேர்ந்(து)அறியாக்
கையானை எங்கும் செறிந்தானை அன்பர்க்கு
மெய்யானை அல்லாதார்க்(கு) அல்லாத வேதியனை
ஐயா(று) அமர்ந்தானைப் பாடுதும்காண் அம்மானாய்

கைஆர்வளை—'the bangles that are fitted on (our) wrists வளை—'bangles', ஆர்—பொருந்தின. (வினைத்தொகை. கை, loc case ellipsis).

சிலம்ப—'to tinkle'. infinitive of time, சத்தம் செய்ய.

காது ஆர்குழை—'the ear-rings worn in the ears'.

குழை—'an ornament for women to wear in their ears'

மைஆர் குழல் புரள—'when the hair locks which have been rubbed with scented ointment fall in a dishevelled fashion'. 'மை—ink', here an ointment or hair oil. குழல், 'women's hair', புரள—'to roll',—infinitive of time.

தேன் பாய—'when honey flowed' (from the flowers which were worn by the ladies), பாய்—to flow or pounce (infinitive of time).

வண்டு—'beetle'.

ஒலிப்ப—'when they hummed'. The beetles hum after drinking the honey which flows from the hair of the ladies.

செய்யானை—'He who is red in colour' (acc. case). செம்மை—'redness', ஆன் + ஐ. மை in abs. nouns is dropped to form an adj. and ம் is changed to ய்.

செய் + ஆன் + ஐ = செய்யானை.

Sivan is identified with Rudra—the red God of the Vedas.

வெண்ணீறு அணிந்தானை—'He who has worn the white ashes' (அணி—'to wear').

அணிந்தான்—third person masc. participial noun—(வினையால் அணையும் பெயர்).

சேர்ந்து அறியாக கையானை—'He who has a place that none have reached or know'. அறியா—அறியாத. கை—'place'.

செறிந்தானை—'He who fills everywhere'. The ordinary form is செறிந்தவனை.

செறி—நிறை—'to be close, crowded'.

அல்லாதார்—'those who are not His loved ones' (அன்பு) அல்லாதார் as opposed to அன்பர்.

அல்லாத வேதியன் 'the sage who is not genuine'.

ஐயாறு—'five rivers'. A town seven miles to the north of Tanjore. Today it is called Tiruvaiyāru.

அமாந்தான்—'He who was seated or dwelt'—part. noun (வினையாலணையும் பெயா).

Translation—

13. O! lady who plays Ammānai! 'While our bracelets are tinkling and our ear-rings wave, while fragrant hair falls in dishevelled fashion, while honey flows and beetles hum, we shall sing Him, the red One, who wears the white ashes, who has a home that none has known and who dwells in every place, who is true to His loving devotees and untrue to those that have no love and who is seated in Aiyāru—Behold!

14. ஆனையாய் கீடமாய் மானுடராய்த் தேவராய்
ஏனைப் பிறவாய்ப் பிறந்(து) இறந்(து) எய்த்தேனை
ஊனையும் நின்(று)உருக்கி என்வினையை ஓட்(டு)உகந்து
தேனையும் பாலையும் கன்னலையும் ஒத்(து)இனிய ,[அருளும்
கோனவன்போல் வந்(து)என்னைத் தன்தொழும்பில் கொண்(டு)
வானவன்பூம்கழலே' பாடுதும்காண் அம்மானாய்

ஆனையாய்—'as an elephant' 'ஆய changes the noun into an adverb'.

கீடம்—'a worm'.

மானுடர—'men'.

ஏனை—'மற்ற' 'other'.

பிறவாய—'பிறவியாய'—'in births', பிறவாய is the contracted form of பிறவியாய. பிறவி—'birth'.

எயத்தேனை—'me who am wearied' எய—'to grow weary' (1st pers part noun acc. case)

ஊனை—'flesh'.

உருக்கி—'having melted'.

ஓட்டு—'to drive' Here it is used as a verbal noun, ஓட்டுதல்

உகந்து, 'having desired'. உக—'to delight in'

கன்னல்—'sugar cane'. Here it means the sugar from the sugar cane (ஆகுபெயர், transferred noun)

ஒத்து—'agreeing' ஒக்க—'to agree' (inf mood). ஒ—(root)

இனிய—'sweet', adj. from இனிமை, 'sweetness'.

கோனவன—தலைவன 'the Lord', usually 'கோ' அவன is a nominative ending (பகுதிப்பொருள் விகுதி—root termination particle)

தொழும்பு—'servitude'

வானவன—'the heavenly one'.

பூம கழல—'flower like foot', பூ—'beauty' or 'flower'

Translation—

14. O! lady who plays Ammanai! I was born as an elephant, a worm, a man, as gods and in other births. and died and thus I became wearied, and He (Siva) stood and melted even my flesh He, eagerly desiring, drove away my sins that came through deeds. He appeared to me as a king with sweetness of honey, milk and sugar. He, the heavenly one, took me in His service, we sing His flowery foot. Behold!

15. சந்திரனைத் தேய்த்(து)அருளித் தக்கன்தன் வேள்வியில்
இந்திரனைத் தோள்நெரித்(து)இட்டு எச்சன் தலையரிந்து
அந்தரமே செல்லும் அலர்கதிரோன் பல்தகர்த்துச்
சிந்தித் திசைதிசையே தேவர்களை ஓட்(டு)உகந்த
செந்தார் பொழில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
மந்தார மாலையே பாடுதும்காண் அம்மானாய்

சந்திரன்—' the moon '.

தேய்—' to rub away '. தேய்த்து—is the causative verb from தேய். ' to grow dim '. Here it means ' making the moon to decrease in Dakshan's sacrifice. தக்கன் is the Tamil form of the Sanskrit ' Dakshan '.

வேள்வி—' sacrifice '.

தோள்—' shoulder '.

நெரித்து—' having crushed '. நெரி—' crush '.
Note the difference between, நெரி and நெறி ' way

இட்டு—an auxiliary verb, carrying no meaning.

எச்சன்—' the offerer ' (of the sacrifice).

அந்தரம்—' space ', ' air ', ' ether '.

அலர்கதிரோன்—' the one who has blooming rays ' (i.e. the sun) அலர்—' to bloom '. (வினைத்தொகை), கதிர்—' rays ', ஓன் is the poetic form of அவன், cf. செய்தவன், செய்தோன்.

தகர்—' to knock down', ' to shatter '.

சிந்தி—' having scattered ': verb. part. of சிந்து.

திசை—' a point of the compass '. திசை திசை, ' in all directions '.

ஓட்டு உகந்த—'(he) who was eager to drive away'. (vide 15:4).

செந்தார்—' ruddy garland '. செம்மை—' redness '. தார்—'a garland '. மை is dropped. ம் is changed into ந் before த் செந்தார் தென்னன் = சிவந்த மாலையை அணிந்த தென்னனன். ' The King of the southern land who has worn the red coloured garland ' (இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்கதொகை.)

பொழில்—‘ grove ’.

புடைசூழ்—‘ to surround on all sides ’. புடை—‘ side ’. மந்தாரம் —‘ one of the five trees of Paradise ’.

Translation—

15. Oh ! lady who plays Ammānai ! He (Siva) made the moon to grow small in Dakshan's sacrifice. He crushed the shoulders of Indra. He cut off the Ecchan's head. He shattered the teeth of the bright-beamed sun that rides in the air and scattered them. He joyously dispersed the gods in all directions. He is the red-coloured garland-wearing King of the southern land, which is surrounded on all sides by groves, the Lord of Perundurai. We sing the fragrant garland of Manthāram. Behold !

16. ஊனாய் உயிராய் உணர்வாய் என்னுள்கலந்து
தேனாய் அமுதாய்த் தீங்கரும்பின் கட்டியுமாய்
வானோர் அறியா வழிஎமக்குத் தந்தருளும்
தேனார் மலர்க்கொன்றைச் சேவகனார் சீரொளிசேர்
ஆனா அறிவாய் அளவறிந்த பல்லுயிர்க்கும்
கோனாகி நின்றவா கூறுதுங்காண் அம்மானாய்

ஊனாய் உயிராய—‘ as flesh and life ’.

உணர்வு—‘ feeling ’, ‘ thought ’.

அமுது—‘ ambrosia ’.

தீம்—‘ sweet ’.

கரும்பின் கட்டி—‘ sugar candy ’. கட்டி—‘ anything congealed, hardened or coagulated ’.

வானோர்—வானவர்—‘ the celestials ’.

தேனார்மலர்—‘ flower filled with honey ’. ஆர்—‘ full of ’ (வினைத் தொகை).

கொன்றை—a tree with long fragrant yellow leaves, the cassia, sacred to Siva. கொன்றையை அணிந்த —(2ம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்கதொகை.)

சேவகன்—' a warrior '.

சீர்—' excellence ', ' dignity ' மேன்மை.

ஔி—' light ', ஔி ' to hide '.

ஆறா அறிவு —' steadfast wisdom ', ஆறா an adj. form of ஆறாமை, (an abs. noun) which is a defective negative verb meaning inseparable, நீங்காமை.

அளவு இறந்த—' அளவில்லாத ', ' which has no measure

பல் உயிர்க்கும்—' for many lives '. பல் = பல—' many

கோன்—' a king

நின்ற ஆறு = நின்ற ஆறு—நின்றவிதத்தை—' the manner of standing

கூறுதும் = கூறுவோமாக, ' we shall proclaim '. கூறு—' speak

Translation—

16. Oh! lady who plays Ammānai! He is mingled in my body, life and thought as honey, ambrosia, sweet sugar-candy. He gave graciously a way which the celestials have not known. He is the warrior crowned with cassia's honey-flowing flowers. He is imperishable wisdom filled with glorious light. He stands as king to countless lives. We shall proclaim Him living thus. Behold!

17 சூடுவேன் பூங்கொன்றை சூடிச் சிவன் திரள்தோள்
கூடுவேன் கூடி முயங்கி மயங்கி நின்று
ஊடுவேன் செவ்வாய்க்(கு) உருகுவேன் உள்உருகித்
தேடுவேன் தேடிச் சிவன்கழலே சிந்திப்பேன்
வாடுவேன் பேர்த்தும் மலர்வேன் அனல்ஏந்தி
ஆடுவான் சேவடியே பாடுதும்காண் அம்மானாய்

சூடு—' to wear ', ' to crown '.

பூங்கொன்றை—' beautiful ' or ' flowery cassia '.

திரள்தோள்—'thickset i.e. ' mighty shoulder '. திரள்—' to grow to full size, to collect together ', (வினைத்தொகை).

கூடு—to join, ' embrace '.

முயங்கி—‘ having embraced ’ முயங்கு—‘ to clasp, to cling

மயங்கு—‘ to be bewildered, confounded ’.

ஊடு—‘ to sulk, feign ’.

செவ்வாய்—‘ red mouth ’, here used for the red lips.

உருகு—‘ to melt ’.

உள்—உள்ளம்—‘ mind ’.

கழல்—‘ anklet ’: here used for foot.

சிந்தி—‘ meditate ’, ‘ ponder ’ (strong verb-root).

வாடு—‘ to fade ’, ‘ pine away ’.

பேர்த்து—‘ again ’, பேர் = பெயர் ‘ to remove ’.
—‘ having moved ’ (verb. part.), used in the sense of ‘ again ’.

மலர்—‘ to bloom ’: here, to rejoice.

அனல்—‘ fire ’.

ஏந்தி—verb. part. of ஏந்து ‘ to carry ’, ‘ to bear up ’.

சேவடி—‘ ruddy feet ’, செம்மைஅடி = சேவடி.

N.B.—In this verse the poet regards himself as wife to his Lord in a spiritual sense and expresses himself in the language of love.

Translation—

17. O! lady who plays Ammānai! I will wear the flowery cassia and wearing this I shall join myself to Sivan's mighty shoulder. And joining Him I shall cling to Him bewildered and then shrink from Him. I melt for His red lips, and melting inwardly I shall seek Him; seeking Him, I shall meditate on His ankletted foot. I shall pine away and again I shall rejoice. We shall sing the ruddy feet of Him who dances, carrying the fire. Behold!

18 கிளிவந்த மென்மொழியாள் கேழ்கிளரும் பாதியனை
வெளிவந்த மால்அயனும் காண்(பு)அரிய வித்தகனை
தெளிவந்த தேறலைச் சீரார் பெருந்துறையில்
எளிவந்(து) இருந்(து)இரங்கி எண்அரிய இன்னருளால்
ஒளிவந்(து)என் உள்ளத்தின் உள்ளே ஒளிதிகழ
அளிவந்த அந்தணனைப் பாடுதும்காண் அம்மானாய்

கிளிவந்த மென்மொழியாள்—கிளியினது குரல் போல மெல்லிய சொல்லை உடைய அம்மையாருடைய—'the lady who speaks soft words like those of the prattling parrots.'

வந்த—உண்டான. கிளி, ellipsis of the dative case.

கேழ் கிளரும் பாதியானை—'the half that shines with brilliance'. கேழ்—'brilliance', கிளர—'to shine'.

வெளிவந்த மால் அயன் i.e., வெளியே வந்த—'Vishnu and Brahma who came out'. The reference is to the efforts that Vishnu and Brahma made to see His feet and head respectively.

காண்பு அரிய வித்தகன். 'the wise one who is difficult to know'. வித்தகம்—'wisdom'. வித்தகன்—'the wise one'. காண்பு = காண in the sense of 'know'.

தெளிவந்த தேறல்—தெளிந்த தேன். 'pure honey' (lit. clear honey). தெளி—'to be clear'. வந்த—is an auxiliary verb. தேறல்—'clarified juice, honey'.

சீர் ஆர் பெருந்துறை—சிறப்புப்பொருந்திய பெருந்துறையில். 'Perundurai which is filled with excellence'.

எளிவந்து—எளிதில் வந்து or எளிதாய்—'coming easily'.

எண் அரிய—எண்ணுதற்கு அரிய—'which is very difficult to think'.

இன் அருள்—'sweet grace' (இனிமை + அருள்),

ஒளிவந்து—ஒளியாய—'brightly'. வந்து is used as an auxiliary verb.

ஒளி திகழ—'so that the light may shine'. திகழ்—'to shine'.

அளிவந்த—அருள்தந்த—வந்த may also be taken as an auxiliary verb and then it means 'gracious', கிருபையுள்ளன், அளி—'grace, tender compassion'.

அந்தணன்—அம் + தண் + அன். அம் — 'beauty' தண் —'cool', 'pleasant', அன். third person termination. 'He who is kind to living beings'; used here for Sivan regarded as a Brahman. அந்தணன் is a term used for Brahmans.

Translation—

18. Oh! lady who plays Ammānai! The Half of the lady who speaks softly as a parrot and shines with brilliance, the wise One who is difficult to be seen by Vishnu and Brahma, who came forth (for that purpose), the pure clear Honey, He came easily to the glorious Perundurai and had compassion on me with unspeakable grace. He came as light and made light to shine within me. We sing the Brahman full of tenderness. Behold!

19. முன்னானை மூவர்க்கும் முற்றுமாய் முற்றுக்கும்
பின்னானைப் பிஞ்ஞகனைப் பேணு பெருந்துறையின்
மன்னானை வானவனை மா(து)இயலும் பாதியனைத்
தென்னானைக் காவலனைத் தென்பாண்டி நாட்டானை
என்னானை என்னப்பன் என்பார்கட்(கு) இன்அமுதை
அன்னானை அம்மானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்

முன்னான்—'the One that is first', 'the primal One'. முன்—'first', 'before'.

மூவர்க்கும்—'to all the three' i.e. to Brahma, Vishnu and Siva i.e. 'He who is first of the three'.

முற்றுமாய்—'the Unity of the three', lit. 'the complete', Dr. Pope translates, 'the End of the three'.

முற்றுக்கும் பின்னானை—'the One who is after all'.

பிஞ்ஞகன்—சடை பிறை முதலியவைகளைக் கோலமாகத் தலையில் உடையவன். 'the One who is dressed (braided) with matted hair and crescent moon'. பிஞ்ஞகம்—'matted hair'.

பேணு—'to desire' (fut. rel. part.).

மன்னானை—‘ He who abides ’—(மன்—to exist).

மாது இயலும் பாதியன்—‘ the Half-one whom the lady shares ’.

இயலும்—பொருந்தும் ‘ joins ’, ‘ mingles ’, ‘ attaches ’.

தென் ஆனைக்காவானை—‘ the southern Ānaikkā dweller ’, ஆனைக்கா lit. ‘ elephant park ’. This is a town near Trichinopoly close to Srirangam.

என் + ஆனை—‘ my rider on the bull ’, from ஆன்—‘ a bull ’.

இன் அமுது—‘ sweet ambrosia ’.

அன்னானை—‘ such an one ’, அன் = போல்—the comparative particle.

அம்மானை—‘ father ’, (2nd case).

Translation—

19. Oh! lady who plays Ammānai! The first, the three in One, who is after all, who abides in lovable Perundurai: the heavenly One: the half whom the lady shares: He who dwells in southern Ānaikkā and rules in southern Pāṇḍiya land; my Rider on the bull: sweet Ambrosia to those who call Him father. Such an one, the Father, we shall sing. Behold!

20. பெற்றி பிறர்க்(கு)அரிய பெம்மான் பெருந்துறையான்
கொற்றக் குதிரையின்மேல் வந்(து)அருளித் தன்னடியார்
குற்றங்கள் நீக்கிக் குணங்கொண்டு கோ(து)ஆட்டிச்
சுற்றியய சுற்றத் தொடர்(வு)அறுப்பான் தொல்புகழே
பற்றியிப் பாசத்தைப் பற்(று)அறநாம் பற்றுவான்
பற்றியபேர் ஆனந்தம் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்

பெற்றி—‘ nature ’, சுபாவம். பெற்றியையுடைய பெம்மான்.

அரிய—‘ very difficult ’, ‘ impossible ’.

பெம்மான்—‘ Lord ’.

கொற்றக் குதிரை—‘ victorious horse ’. கொற்றம்—‘ victory ’.

குணங்கொண்டு—‘ having good qualities ’.

கோதுஆட்டி—'purifying', கோது—'fault', 'deceit'; ஆட்டி 'shaking'—i.e. 'deceit shaking or purifying'.

சுற்றிய—'surrounding', 'girding', 'going round

சுற்றம்—'relation'.

தொடர்—'affection', 'bond' or 'tie'.

அறுப்பான்—'He who will cut' (part. noun).

தொல்புகழ்—'old praise'.

பற்றி—'clinging', (verb. part.).

பாசம்—'earthly desire', 'bonds'.

பற்றுஅற—'without any attachment', 'completely', பற்று, 'cling' or 'grasp'; 'அற'—'to be removed', here used for 'without'.

பற்றுவான்—பற்ற,—வான் is the sign of the future verbal participle in the classical dialect. cf. செய்வான் வந்தேன்—செய்ய வந்தேன்—'I came to do'.

பற்றிய—பற்றின—past. rel. part. 'taken hold of'.

பேர் ஆனந்தம்—'great joy' 'mighty bliss'.

Translation—

20. Oh! lady who plays Ammānai! The Lord whose nature is unknown to others (who do not love Him), Perundurai's Lord, He graciously came riding on a victorious horse and cleared away the faults of His devotees with good qualities. He purified me with good qualities. He cut off the tie of earthly relatives, clinging to His ancient praises so that earthly bonds may be loosened. We sing the great bliss of Him to whom we cling. Behold!

திருச்சாழல்

சாழல்—a kind of female play with clapping of hands. The poem is in praise of a deity and accompanies the play. In the first two lines in each stanza, the leader, in her singing, proposes some mystery of Siva to which the last two lines give a reply sung by all the maidens. The objections and answers will each be noted as they occur.

Introduction—

The following is the legend connected with this poem:

A Saivite devotee went to Ceylon and wandered about, living upon alms. Wherever he went for alms he spoke in praise of the golden court at Chidambaram. A Buddhist guru, who heard him, was annoyed and wanted to establish his religion in Chidambaram which was the centre of the Saivite religion. The king of Ceylon and his dumb daughter came with this Buddhist guru to Chidambaram.

There then took place a violent discussion between Māṇikkavāsagar and the Buddhist guru about the greatness of their respective religions. The more Māṇikkavāsagar set forth the greatness of Siva, the more stubborn the Buddhist guru became in his faith. So Māṇikkavāsagar appealed to the Goddess of Speech, Sarasvatī, and she struck dumb the Buddhist guru.

The Ceylon king, wondering at this miracle, prayed Māṇikkavāsagar that his dumb daughter might be given the gift of speech. Immediately Māṇikkavāsagar granted her the power of speech and asked this girl to answer the questions raised by the Buddhist guru. The girl then gave fitting answers to all the questions put by him. Māṇikkavāsagar took the substance of the questions and answers and composed this playful song திருச்சாழல் in the form of a dialogue.

In every stanza of this poem the following should be noted. The first two lines show the humility of Siva and the last two lines emphasise His greatness.

சிவனுடைய காருண்ணியம்—Siva's grace.

1. *Obj.* பூசுவதும் வெண்ணீறு, பூண்பதுவும் பொங்(கு) அரவம்
பேசுவதும் திருவாயால் மறைபோலும் காண் ஏடீ.

Ans. பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவும் கொண்(டு) என்னை
ஈசன் அவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்(பு) ஆனான் சாழலோ

பூசு—' smear ', பூசுவது—' what he smears '. fut. neuter part. noun.

பூசுவதும்—உம் is a conjunction to show speciality, dispraise (இழிவு சிறப்பு உம்மை). cf. இதை நாயும் சாப்பிடாது —' even a dog will not eat this.'

வெண்ணீறு—' white ashes '. வெண்மை + நீறு. வெண்மை—an abstract noun. To form an adjective, drop the final மை. In combination it becomes வெண்ணீறு. cf. கண் + நீர் = கண்ணீர் ' tear ' (eye-water). Here it is a predicate to the neut. part. noun, பூசுவது. (பெயர் பயனிலை) ' what He smears is white ashes '. complement to the incomplete predicate ' is ' (symbolic verb.)

பூண்—' to wear or adorn '. பூண்பது—a rather unusual form. பூணுவது is the usual form. Verbs that end in ண் or ன் are often conjugated after adding the euphonic particle ' உ ' to the root :

such as பூண் (root) பூணுகிறது, பூண்டது, பூணுவது ; காண்—காணுகிறது, கண்டது, காணுவது or காண்கிறது, கண்டது, காண்பது. The poet uses the word without the particle ' உ ' as காண்பது—' that which he will see '.

பொங்கு அரவம்—' a serpent puffing with rage '. பொங்கு—' to boil up, bubble up with heat'. Here the root without the sign of the tense is combined with the noun அரவம். (வினைத்தொகை verb-ellipsis.) With the sign of the tense it becomes a relative participle and it reads thus பொங்குகிற, பொங்கின, பொங்கும். cf, சுடுதண்ணீர்—' hot water ', கடிநாய—' biting dog '. அரவம்—noun—predicate (பெயர் பயனிலை—symbolic verb.)

மறை—' hidden or mystic word ', i.e. the Vedas.

போலும்—'it seems'. Neuter future tense of போல்—a comparative particle. This word is often added to the finite verb of a sentence—for example அவன் அங்கே போனான் போலும்—'it seems he went there'.

காண்—'Lo', a mere expletive.

ஏடீ—An exclamation addressed familiarly to a woman friend or to a woman of lower status than the one who addresses her. This form is not in common use. ஏண்டி, (fem.) and ஏண்டா, (m.) are the forms in common use. This is not the same as ஏடீ and ஏடா, 'Oh my dear'. ஏண்டா and ஏண்டீ mean 'why is that, oh man or woman?'

கொண்டு—'by means of'. This is a verbal participle indicating the 3rd or instrumental case; cf. நான் பேனாவைக் கொண்டு எழுதுகிறேன்—'I write with a pen.'

என்னை ஆளும் ஈசன் அவன்—'He is the Lord who rules me.' ஆளும், 'who rules me', fut. rel. part. is omitted (சொல்லெச்சம்—word omission). (cf. Pope's explanation.)

கொண்டு என்னை (என்றால்)—செய்து, என்ன பயன்—'what avail by so doing'. கொண்டு verbal participle. என்னை—is an interrogative pronoun. (வினாப்பெயர்.) என் + ஐ = என்னை (symbolic verb—வினாப்பெயர்) பயனிலை to the subjects, பூசுவது, பேசுவது.

என்றால்—is to be supplied to get the meaning—(vide Mr. K. Subramania Pillai's commentary).

இயல்பு—'nature': here used in the sense of 'essence'. So, எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பு ஆனான்—'He is the essence of all that has life'.

சாழலோ—here it should be taken as an imitative word: as a burden of the song repeated in every stanza.

Translation—

1. *Obj.* Oh my dear! It seems to me that what He smears is white ashes and what He wears is an angry snake and what He speaks with His holy mouth is the mystic word.

Ans. What He smears, what He speaks and what He wears are the means by which He rules me, and He, the Lord, is the essence of all living beings. Sāḷalō !

2. *Obj.* என் அப்பன் எம்பிரான் எல்லார்க்கும் தான் ஈசன்
துன்னம்பெய் கோவணமாக் கொள்ளு(ம்) அது என் ஏடீ

Ans. மன்னுகலை துன்னுபொருள் மறைநான்கே வான்சர(டு) ஆத்
தன்னையே கோவண (ம்) ஆச் சாத்தினன்காண் சாழலோ

எம்பிரான்—' our Lord '.

தான்—' indeed '.

துன்னம்—' a sewing ' : here sewn cloth (acc. case ellipsis.)

பெய்—' to stitch ' (verb. ellipsis—வினைத்தொகை) qualifies துன்னம் —' a waist cloth '. பெய்—usually means—' pour ', cf. மழை பெய்கிறது—' it rains ' ; here used in the sense of ' stitched '.

கோவணம் (ஆக) = ' as a waist cloth '. ' க ' is omitted according to poetical usage.

கொள்ளும்—கொள்ளுவான்—' he will take '.

Third person mas. and fem. can take the neuter future form. cf. அரசன் அன்று கொல்லும் தெய்வம் நின்று கொல்லும் (a Tamil proverb) ' the king kills on that day (judgment), but God waits and kills.'

அது—' that thing ', demonstrative pronoun.

மன்னு கலை—' the arts or lore which abide '.

மன்னு—verb-ellipsis (வினைத்தொகை.)

துன்னுபொருள்—' densely crowded in meaning '.

துன்னு—' to be thick '.

மறை—' Vedas '. துன்னுபொருள் (அடங்கிய) மறை—' the Vedas ' as (containing) all the arts full of meaning—' containing ' is inserted to make clear sense (சொல் எச்சம் word omission).

வான்சரடு (ஆக)—'as an excellent thread'.

வான்—(adj.) 'great', excellent.

சரடு—a thread of cotton or gold-threaded necklace; here the loin cord—அரைஞாண்.

சாத்து—'apply, put to, close'.

சாத்தினன்—'He put on' = சாத்து + இன் + அன். அன், third person masculine termination.

காண். 'Behold', a mere expletive.

Translation—

2. *Obj.* Oh my dear! He is my father, our Lord and indeed the Supreme Ruler of all and yet why should He wear a clouted loin rag.

Ans. He puts on the four Vedas, which contain all lore full of meaning, as His excellent loin thread and spreads Himself alone as a clouted loin cloth. Sālalō!

Dr. Pope says :—"The answer is ambiguous but seems to say: 'All mysteries are contained and hidden in Him and the Vedic revelation is the link between Him and the souls of man.'"

Mr. Subramania Pillai says.—'நிலைபெற்ற மெய்ந்நூலின் நிறைந்துள்ள பொருள் தன்னையே கௌபீனமாகத் தரித்தான்'—'He puts on the meaning contained in the existing true sastras as His loin cloth.'

3. *Obj.* கோயில் சுடுகாடு கொல்புலித்தோல் நல்லாடை
தாயும்இலி தந்தைஇலி தான்தனியன் காண் ஏடீ

Ans. தாயும்இலி தந்தைஇலி தான்தனியன் ஆயிடினும்
காயில் உல(கு) அனைத்தும் கல்பொடிகாண் சாழலோ

கோயில்—'temple or church'. (Here the shrine of Siva) subject to the symbolic verb சுடுகாடு.

சுடுகாடு—'burning ground'. சுடு—வினைத்தொகை.

கொல் புலித்தோல்—'the skin of the tiger that kills (others).' புலி—(gen. case.)

தோல்—stands as the subject of the predicate நல் ஆடை—'a good robe.'

இலி—இல்லாதவன், ‘one without (mother)’.

இல்—(root) + இ is a personal termination. cf. அறிவிலி—அறிவு knowledge இல் (neg.) not + இ termination.

தனியன்—‘a lonely man’, one who is alone—தனிமை—‘loneliness’.

ஆயிடினும்—ஆய் + இடு + இன் + உம். This is a concessional clause ‘though it is thus’. இடு the root, meaning ‘give’, is used here as an auxiliary verb. இன்—conditional particle. The ordinary form would be ஆய் + இட்டாலும் = ஆயிட்டாலும் or ஆகிவிட்டாலும்.

காயில்—காய்—‘to be wrathful’ இல், conditional particle. So, காயில்—‘if He is furious’.

அனைத்தும்—எல்லாம், ‘all’, note the position of this noun. It is a qualifying word. It stands after the noun it qualifies, as often with nouns of universal application.

கல்பொடி—‘stone powder’. கல் (*n*) used as an adjective.

Translation—

3. *Obj.* Oh my dear! the burning ground is His shrine. His best dress is the skin of the tiger that kills. He is motherless and fatherless. He is all alone. See!

Ans. He is truly motherless and fatherless. He is all alone. Even if He is thus, the whole world will crumble to powder if He is wroth. Behold. Sālalō.

4 *Obj.* அயனை அனங்கனை அந்தகனைச் சந்திரனை
வயனங்கள் மாயா வடுச்செய்தான் காண் ஏடீ

Ans நயனங்கள் மூன்(று) உடைய நாயகனே தண்டித்தால்
சயம் அன்றோ வானவர்க்குத தாழ்குழலாய் சாழலோ

அயன்—‘the God of creation’, Brahma.

அனங்கன்—the Hindu Cupid. அந் a privative form. (In Sanskrit ‘ந’ is the negative form) அங்கம்—body. அனங்-கன்—personal noun, meaning ‘a bodiless person’.

He is also called மன்மதன்.

அந்தகன்—'Yama'—the god of death. அந்தம்—'end' அந்தகன் —he who brings an end to life, a destroyer.

வயணம் + கள் = அடையாளங்கள். 'marks'.

மாயா—'undying'. (neg. rel. part.) usually மாயாத. மாய்—'to die or perish'.

வடு—'a scar of a wound.' Here the singular is used for plural (வடுக்களை). acc. case ellipsis.

நயனங்கள்—'eyes': நயனம் 'eye'.

தண்டி—'punish'. தண்டித்தால்—'if He punishes'. conditional clause.

சயம்—'victory', 'triumph'. commonly ஜயம்.

வானவர்—'inhabitants of heaven, celestials'.

தாழ்குழலாய்—'Oh woman with flowing locks'. vocative case. தாழ்—to be low, to fall, to sink. குழல்—women's hair. தாழ்குழல்—the root is used here as relative participle. (வினைத்தொகை) குழல் + ஆய், indicates the vocative case.

குழலாள் nominative case, குழலாய்—vocative case (அன்மொழித்தொகை).

Translation—

4. *Obj.* Oh my dear! He (Siva) inflicted wounds that made imperishable marks on Brahma, Cupid and the god of death. See!

Ans. If the great Ruler with three eyes punishes, O lady with flowing locks, is it not a victory to the celestials? Sāḷalō.

5. *Obj.* தக்கனையும் எச்சனையும் தலைஅறுத்துத் தேவர்கணம்
தொக்கனவந் தவர்தம்மைத் தொலைத்ததுதான் என் ஏடீ

Ans. தொக்கனவந் தவர்தம்மைத் தொலைத்தருளி அருள்கொடுத்
[தங்(கு)
எச்சனுக்கு மிகைத்தலைமற்(று) அருளினன்காண் சாழலோ

தக்கன்—Daksha, son of Brahma and father-in-law of Siva. He is one of the nine Brahmadicas.

எச்சன்—the deity who is supposed to be present at and accept sacrifice.

கணம்—கூட்டம் 'hosts'.

தொக்கன—lit. 'things assembled'. தொகு—'to collect', 'to join'. தொக்க வந்தவர்—'those who came together', தொகு + அன் + அ = தொகு in combination becomes தொக்கு, அன்—euphonic. அ—neuter plural termination.

தொலை—'to put to destruction', தொலைத்தது—the neuter past part. nom. sing.

மிகை—'abundance' or 'superfluity', noun used here as an adjective to qualify the word தலை (head).

மற்று—a meaningless word used for purpose of prosody.

அருளினன்—'He granted'. அருள் + இன் + அன்.

Translation—

5. *Obj.* He (Siva) cut off the head of Dakshan and Ecchan and put the other divine hosts that came flocking together to utter destruction. Why is this, Oh my dear?

Ans. He graciously destroyed them that came flocking together and it was through grace that He gave one more head to Dakshan. Behold Sālalō?

6. *Obj.* அலரவனும் மாலவனும் அறியாமே அழல் உரு(வு)ஆய்
நிலம் முதல் கீழ் அண்டம்உற நின்றதுதான் என் ஏடீ

Ans. நிலம் முதல் கீழ் அண்டம்உற நின்(று)இலன் எல் இரு
வரும்தம்
சலம்முகத்தால் ஆங்காரம் தவிராகாண் சாழலோ

அலர்—'a blossom'—a full-blown flower.

அலரவன்—'one who comes from a flower', i.e. Brahma. Brahma is supposed to have had his birth in the navel lotus of Vishnu.

மாலவன்—Vishnu, திருமால்.

அறியாமே—அறியாமல். neg. verb. part. in the sense of 'not being able to see.'

அழல் உருவு—'in the form of fire', அழல்—'fire'.

கீழ் அண்டம்—'the nether world' (அண்டம்—universe).

உற—'to fit, to join, to reach'. (inf. mood).

நின்று இலன் ஏல் = (நான், அவன், நீ) நிற்காவிட்டால் 'if he, (I or you) had not stood', another way of forming neg. conditional is படித்து + இல + அன் + ஏல் = verb. part. + இல் with personal terminations + ஏல் (poetical conditional form).

சலம்—commonly 'water', here means 'malice, insolence'.

முகம்—'face' (common) சலமுகத்தால் — 'with malicious or insolent look'.

ஆங்காரம்—'pride', 'self-confidence', 'self-esteem', corrupt form of அகங்காரம்.

தவிரார்—'they will not stop'. தவிர்—'to stop, to cease'. ஆர்—third person rational plural termination, (a plain negative).

Translation—

6. *Obj.* Brahma who came from the lotus and Vishnu Himself did not know Him (Siva) when He appeared in the form of fire and reached from the upper earth to the nether world. Why was this, my dear?

Ans. If He had not done so, these two with insolent look would not have cast off their self-esteem. Behold. Sālalō.

7. *Obj.* மலைமகளை ஒருபாகம் வைத்தலுமே மற்(று) ஒருத்தி
சலமுகத்தால் அவன்சடையில் பாயும் அது என் ஏடீ

Ans. சலமுகத்தால் அவன்சடையில் பாய்ந்திலளேல் தரணி எல்
[லாம்
பிலமுகத்தே புகப்பாய்ந்து பெரும் கேடுஆம் சாழலோ

மலைமகள்—'the mountain maid' i.e., Pārvathi, the wife of Siva. She is so called because she was the daughter of a mountain king.

வைத்தலும்—வைத்ததும் 'as soon as he puts'.

மற்று ஒருத்தி—'another maid' i.e. the river Ganges personified.

சலமுகத்தால்—'with watery face', or 'with angry face'. A pun on the word சலம்—water and anger.

சடை—'braided locks'.

பாய—'to flow', said of water.

பாய்ந்திலள் ஏல் = 'if she had not flown'.

பாய்ந்து + இலள் + ஏல். neg. condition.

See நின்றிலனேல், in stanza 6, for grammatical explanation.

தரணி—'the world'.

பிலம்—'a subterraneous passage'.

பிலமுகம்—'the entrance to that passage'. முகம்—locative particle.

பாய்ந்து—'having rushed', here பாய means 'to rush, to leap'.

பெரும்கேடு ஆம்—'there will be great ruin'. பெரும், an adjective derived from பெருமை—'greatness'; கேடு—'ruin'—

a verbal noun from கெடு; ஆம், a contracted form of ஆகும். cf. அவைபோம்—(போகும்) 'they will go'.

Translation—

7. *Obj.* As soon as He put the mountain maid on His side another maid poured down in watery form upon His braided locks. Why is this, my dear?

Ans. If she had not leaped upon His braided locks in watery form, the world would have rushed to subterranean destruction and lain ruined. Sālalō!

8. *Obj* கோலாலம் ஆகிக் குரைகடல்வாய் அன்(று) எழுந்த
ஆலாலம் உண்டான் அவன் சதுர்தான் என் ஏடீ

Ans. ஆலாலம் உண்டிலனேல் அன்(று) அயன்மால் உள்
[ளிட்ட
மேலாய தேவர் எல்லாம் வீடுவர்காண் சாழலோ

கோலாலம்—is a contracted form of கோலாகலம் 'noise', 'uproar'.

குரைகடல்வாய—'roaring sea'. குரை—relative participle signs are suppressed and so வினைதொகை.

வாய—a locative particle.

அனறு—அன்றைகது, 'on that day'.. It refers to the churning of the milky sea by the gods.

ஆலாலம—properly ஆலகாலம்—'poison'; refers to the poison ejected by the snake Vāsuki at the churning of the milky sea.

சதுர—'cleverness', சாமாததியம.

உண்டிலனேல, உண்டிராவிட்டால—'if he had not eaten or drunk' (the poison).

உளளிட்ட—உளபட்ட—'including': past, rel part. of உளளிடு.

மேலாய—மேலான—'superior' 'upper

வீடுவா—இறபபாாகள—'will die'; when used with past action it means 'would have died'.

வீடு—'to die' (weak verb) வீடினேன—past.

Future form is used to express certainty. cf. நீ அஙகே இலலாதிருநதால அவன் மரிததுபபோயிருப்பான. 'if you were not there he would have died.'

Translation—

8. *Obj.* He (Siva) ate the hālālam—the poison that came from the roaring sea, that day with a great noise. What does this clever deed mean, my dear?

Ans. If He had not eaten the hālālam all the other gods of upper heaven, including Brahma and Vishnu, would have died. Sālalō.

9 *Obj* தென்பால் உகந்(து) ஆடும் தில்லைச்சிற் அம்பலவன்
பெண்பால் உகநதான் பெரும்பிததன் காண் ஏடீ

Ans பெண்பால் உகநதிலன்ஏல் பேதாய்! இருநிலததோா
விண்பால் இயோ(கு) எய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ

தென—adjectival form of தெற்கு—'south', cf. தெனமேற்கு—'south-west'.

பால்—lit. 'milk' or 'nature', here used as a case ending.
தென்பால்—தெற்கில்—'in the south'.

cf. அவன்பால் சென்றேன்—'I went to him'.

உகந்து—'desiring' உக—'to desire', 'to delight in', உகந்து—past. verb. part.

தில்லை—the ancient name of Chidambaram from the grove of trees of that name.

சிற்றம்பலவன்—சித் + அம்பலவன், சித்—'pure intelligence', 'soul' அம்பலம்—open space, sphere, அன். 3rd termination.

சித் in Sanskrit is changed into சிற் in Tamil.

சிற் + அம்பலம் = சிற் + (ற்) + அம்பலம். A word ending in a consonant preceded by a short syllable will be doubled when a vowel is joined with it and so we get சிற்றம்பலம். cf. கல் + உரல் = கல் (ல்) உரல் = கல்லுரல்—'stone mortar'.

பெண்பால்—பெண்ணின் பாகத்தை, பால்—'share or part'.

பெரும்பித்தன்—'a great lunatic', பித்தன்—'a mad man'.

பேதாய்—'Oh simple maid', voc. case.

பேதை—'a foolish woman'. The vocative case is formed by changing ஐ to ஆய் in some nouns. cf. பிள்ளை—child, பிள்ளாய்—'oh child', அன்னை—mother, அன்னாய், 'oh mother'.

இருநிலத்தோர்—'the inhabitants of this big world'. இரு—'big' from இருமை, 'greatness'.

இயோகு—இயோகம் 'meditation', 'contemplation', 'height', 'excellency', 'bliss'; usual form is யோகம்.

விண்பால்—'in the heavens', பால்—7th or loc. casal sign.

எய்தி—அடைந்து—'obtaining', எய்து—'to obtain'.

வீடுவர்—'they would have died', see stanza 8 for explanation.

Translation—

9. *Obj.* The Lord of Tillai's court, who delights in the southern land and dances there, delighted in the female form. See what a great madman He is. My dear!

Ans. If He had not delighted in the female form, the people of this great world would all have died and obtained heavenly bliss. Sālalō.

10 *Obj* 'சான்அநதம் இல்லான் தனையடைநத நாயேனை
ஆனந்த வெள்ளத(து) அழுத்துவிததான் காண ஏடீ

Ans ஆனநத வெளளத(து) அழுததுவிதத திருஅடிகள்
வான்உநது தேவாகள்(கு) ஓா வான்பொருள்காண்

[சாழலோ

சான அநதம இலலான—'He is one without end', அந்தம—'end' இலலான is used for இலலாதவன.

தனை—தனனை 'him', reflexive pronoun.

அடை—'to approach'. அடைநத—past rel. part.

நாயேனை—'me a dog', acc. case. 1st person sing. participial noun. நாய + என + ஐ

ஆனநத' வெளளதது—'in the flood of joy'. ஆனநதம—'rapture', வெளளம—'flood'. அதது inflectional base, used for loc. case.

அழுததுவி—அழுதது. 'to press down', 'cause to immerse'. அழுதது—causative verb of அழுநது. அழுததுவி double causative verb.

திரு அடிகள—'holy feet', 'sacred feet'.

வான—'heaven'.

உநது—'to push out', 'thrust forward', 'spring forth'; வான உநது தேவா. 'gods that rise (dwell) in heaven'.

வானபொருள—'great wealth, or treasure'. வான—'greatness', here used as an adjective, meaning 'great'.

Translation—

10 *Obj.* He is the Endless One, He plunged me—a dog—who came to Him, into the joyful flood. Behold, my dear!

Ans. The sacred feet that pressed me down in the flood of endless joy are great treasure to gods that dwell on high. Sālalō!

11. *Obj.* நங்காய் இ(து) என்னதவம் நரம்(பு) ஓடு எலும்(பு)
[அணிந்து
கங்காளம் தோள்மேலே காதலித்தான் காண் ஏடீ

Ans. கங்காளம் ஆம் ஆ கேள் காலஅந்த ரத்(து) இருவர்
தம்காலம் செய்யத் தரித்தனன்காண் சாழலோ

நங்காய்—'Oh lady', voc. case, நங்கை.—'a lady': nominative case.

தவம்—'penance', 'religious austerities'.

நரம்பு—'sinews'.

எலும்பு—'bone'.

அணி—'to wear'.

கங்காளம்—'a skeleton', 'a bony circlet' ஆம் ஆ = ஆகும் + ஆறு, = ஆகும் விதம். 'the manner of its becoming.' The omission of letters is according to prosody rules.

காதலி—'to be fond of', 'delight in' கால அந்தரத்து—'at the end of the age' (loc. case ellipsis). கால + அந்தரம் = காலாந்தரம். அ + அ = ஆ in Sanskrit combination. (தீர்க்கசந்தி).

தம் காலம் செய்ய—'when they finish their time' i.e., when they die; referring to the death of Vishnu and Brahma.

தரித்தனன்—'He put it on', 'i.e., their skulls' தரி—'to wear' தரி, த்+த் + அன் + அன். The first அன் is euphonic. The second அன் is the termination. Whenever we have the euphonic 'அன்' the termination is usually அன் and not ஆன். If the word end in ஆன் the euphonic particle is omitted.

Translation—

11. *Obj.* He (Siva) loves to wear sinews and bones and He also likes to bear a bony circlet (கங்காளம்) on His arm. O lady! what kind of penance is this?

Ans. Hear the way of the bony circlet. In the end of the age, when the two had reached their hour, He put it on. Behold, Sāḷalō.

12. *Obj.* கான்ஆர் புலித்தோல் உடைதலையூண் காடுபதி
ஆனால் அவனுக்(கு) இங்(கு) ஆட்படுவார் ஆர்எடீ

Ans. ஆனாலும் கேளாய் அயனும் திருமாலுங்
வா(ன்) நாடர் கோவும் வழிஅடியார் சாழலோ

கானம்—காடு 'a jungle', 'a wilderness', 'a forest' கானம் + ஆர: in combination ம் is dropped, then we have கான + ஆர, (கான + அ + ஆர), அ in கான is omitted for purpose of prosody, (கடைக்குறை—' omitting last letter, apocope).

ஆர—தங்கு—' stay'. ஆர்புலி—' the tiger that stays' (வினைத்தொகை).

உடை—' dress' derived from உடு—' to dress' (strong verb) உடை is used as predicate (பெயர்பயனிலை).

தலை—' head', here referring to the skull of Brahma (கபாலம்) மண்டையோடு.

ஊண்—' food' derived from உண்—' to eat'. ஊண் here refers to the vessel from which He eats. (Transferred figure of speech. தானியாகுபெயர்—contained for the container.) predicate—பயனிலை.

காடு—' a forest', here the burning ground where ' Siva lives'.

பதி—generally ' a city', place—(predicate to the noun காடு).

ஆனால்—' if that be so' (conditional); when read, ஆனால் should go with பதி. If a pause is made, ஆனால் comes to mean ' but'.

இங்கு—' here', ' in this world'.

ஆள்படு—ஆட்படு—' to become a servant'. ஆள்—' a person': by adding படு we make the noun into a verb. cf. ஆசை—' desire' (*n*). ஆசைப்படு—' to desire' (verb).

ஆனாலும்—' even if that be so' அப்படியே இருந்தாலும் (concessional).

கேளாய்—கேள் imperative. ஆய் indicates the second personal termination.

வான் + நாடர்—வானாடர்—'inhabitants of the heavenly land'. ன் + ந changes into ன் ன, one of those is dropped because of the long syllable 'வான்' in the first word.

cf. நாடோறும் = நாள் + தோறும் (daily), பயன் + நன்று = பயனன்று = 'the result is good.'

கோ—இராஜா 'a king': here refers to India.

வழி—'way', 'path' · here means the generation that comes in succession.

அடியார்—'servants'

Translation—

12 *Obj.* The skin of the tiger that dwells in the forest is His dress A skull is the plate from which He eats. The burning ground is His city. If so, who will here become His servant, My dear?

Ans. But hear! Brahma and Vishnu and the king of the heavenly ones are His humble servants. Sālalō

13 *Obj* மலைஅரையன் பொன்பாவை வாணுதலாள் பெண்திருவை
உல(கு)அறியத் தீவேட்டான் என்னு(ம்)அது என்னேடீ
Ans. உலகு அறியத் தீவேளா(து) ஒழிந்தக்கால் உல(கு)
[அனைத்தும்
கலந்தவின்ற பொருள்க(ள்) எல்லாம் கலங்கிடுங்காண்
[சாழலோ

மலை—'a mountain' here refers to the Himalayas—பனிமலை.

அரையன்—அரசன் 'a king'. ஐ is put for அ and ய for ச cf. மனைவி—மனவி 'wife'.

முயல்—முசல் 'hare'.—(இடைப் போலி—medial resembling letters Note—changing of letters should not alter the meaning).

பொன்பாவை—'an image made out of gold'. It refers here to Pārvathi—(Siva's wife) as a golden maid. When we expand this, it becomes பொன்னால் ஆன பாவை; the 3rd casal sign 'ஆல்' is understood. Even after supplying the casal sign, the sense is not complete, so it requires a predicate ஆன or உண்டாக்கப்பட்ட or செய்த for

completion. In this may be noted two things—Casal sign omission and the predicate omission. This is called மூன்றாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை i.e., ellipsis of 3rd casal sign and the predicate together.

வாள்—'bright'.

நுதல்—'forehead'.

வாள் + நுதல் = வாணுதல். ள் + ந = ண்ண—in combination: one of them is dropped because of the long syllable in the beginning word 'வாள்'.

உலகு—'world' (i.e.) 'the people of the world' (இடவாகு பெயர்.)

திருவை—திருமகளை—'the blessed lady'. (Pārvathi.)

தீ—'fire', தீ முன்பாக—is the sense here.

வேட்டான்—'he married'. வேள்—'to marry', 'desire earnestly'; marrying a girl in presence of the sacrificial fire is the custom and hence this phrase (தீ வேட்டு); for conjugation, cf. கேள்—கேட்டேன் (past).

வேளாது = வேளாமல், 'not marrying'. (neg. verb. part.)

ஒழிந்தனன் + ஏல்—ஒழிந்திருந்தால். 'if he has stopped or ceased' (marrying).

கலை—any branch of science.

நவின்ற—'said', சொன்ன (past rel. part). நவில்—'to say'.

பொருள்—(idea) 'the truth'.

கலங்கிடும்—'will come to confusion'—கலங்கு, 'be confounded'.

Translation—

13. *Obj.* He (Siva) married the golden daughter of the mountain king, with bright brow, in presence of the fire, so that the whole world knows. Why was that, my dear?

Ans If He had not married her in presence of the fire, so that the world knew, the whole world would have been confused as to the truth of all learning. Behold. Sāḷalō.

14. *Obj.* தேன்புக்க தண்பணைசூழ் தில்லைச்சித் அம்பலவன்
தான்புக்கு நட்டம் பயிலும்அது என் எடீ

Ans. தான்புக்கு நட்டம் பயின்றுஇலன்ஏல் தரணிஎல்லாம்
ஊன்புக்க வேல்காளிக்(கு) ஊட்(டு)ஆம்காண் சாழலோ

தேன்புக்க—'honey-flowing'. புகு—'to enter' or 'flow out'. (Dr. Winslow, under புகு—புக்கேன்—'I entered'. past tense. 'Poetical'. புகுந்தேன்—common). புக்க is past rel. part.

தண்பணை—'a cool field'. தண்மை—'coolness', abstract noun. பணை—'rice field' (palm trees, Dr. Pope).

பணை சூழ்தில்லை—'Tillai encircled by fields', சூழ்—'surround' (வினைத்தொகை).

சித் அம்பலவன்—vide stanza 9.

நட்டம்—நடம்—'dance', நடனம், (common), நட்டம் instead of நடம் is due to augmentation. (விரித்தல் விகாரம்—'expanding change').

பயிலும்—பயிலுவான், 'he will perform', பயில்—'to practise' in classical Tamil the form உம் is often used instead of masc. or fem. termination and in that case it indicates the future tense.

பயின்றிலனேல்—பயின்றிராவிட்டால்—'if he had not performed it' (conditional).

தரணி—'the world'.

ஊன்—'flesh'.

புக்க—பதித்த, 'fixed'.

வேல்—'spear'.

வேல்காளி—'Kāli—(a demoness) who has a spear'—வேலை உடைய காளி—(இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை—2nd case and its predicate together omitted).' (See for explanation stanza 13 under 'பொன்பாவை'.)

ஊட்டு—'to feed' (verb) here used as a noun, 'a morsel of food' either காளிக்கு ஊட்டு = (கவளம் common for morsel) ஆம்—'it—(the world) will become a morsel of food to Kāli', or காளிக்கூட்டு—'it will become an abode to Kāli.' கூட்டு—'assemblage'.

Translation—

14. *Obj.* The Lord of Tillai's court, which is surrounded by honey-flowing cool fields, entered there and performed a wonderful dance. Why is this, my dear ?

Ans. If He had not performed that dance the whole world would have become a morsel of food (or abode) for Kāli with the flesh-transfixing spear. Sālalō.

15 *Obj* கடகரியும் பரிமாவும் தேரும் உகந்(து) ஏருதே
இடபம் உகந்(து)ஏறியவா(று)எனக்(கு)அறிய இயம்பு ஏடீ,

Ans தடமதில்கள் அவைமூன்றும் தழல்எரித்த அந்நாளில்
இடப(ம்) அ(து) ஆய்த் தாங்கினான் திருமால்காண்
[சாழலோ.

கடம—மத ஜலம, exudation from a rutting elephant.

கரி—'an elephant' கரம்—'hand or trunk'. கரி—that which has a hand or trunk—(காரணப் பெயர—derivative name).

கடகரி— கடத்தைப் பொழியும் கரி. 2nd case, and predicate are suppressed and hence இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன தொக்கதொகை

பரிமா—'horse'. மா a general name for all animals. So here the literal translation would be 'the horse—beast'.

தோ—'car' (for festival).

உக—'to take pleasure'.

ஏருதே—ஏருமல், 'not riding'. (neg. verb. part.)

இடபம்—'a bull', 2nd casal ellipsis.

உகந்து—விரும்பி, 'desiring'. (verb. part.)

ஏறிய ஆறு—ஏறினவிதம்—'manner ot riding'.

இயம்பு—சொல் (imperative).

தடம்—'greatness'.

தடமதில்—'mighty walls'. These were the walls of the three towns of the Asuras destroyed with fire by Siva.

அவை—'they', put in apposition to மதில்கள் or nominative particle (பகுதிப்பொருள் விகுதி—root-termination).

தழல்—'fire'. தழலினால் (3rd casal ellipsis).

எரித்த—'burnt'. (causative past. rel. parti. of எரி to burn.)

இடபம் அது—'bull' அது—nominative particle.

தாங்கினான்—'he (Vishnu) carried him' (Siva). திருமால்—'Vishnu'.

Translation—

15. *Obj.* Siva, not wishing to ride on a stately elephant or a horse or a chariot, it pleased Him to ride on a bull, tell me how this is, my dear, that I may know.

Ans. On that day He burnt up the three mighty walls, Vishnu became a bull and carried Him (Siva). Sālalō.

16. *Obj.* நன்(று)ஆக நால்வர்க்கு நான்மறையின் உட்பொருளை
அன்(று)ஆலின் கீழ்இருந்(து) அங்(கு) அறம் உரைத்தான்
[காண் ஏடீ

Ans. அன்(று)ஆலின் கீழ்இருந்(து) அங்(கு) அறம் உரைத்தான்
[ஆயிடினும்
கொன்றான்காண் புர(ம்)மூன்றும் கூட்டோடே சாழலோ

நால்வர்—The four rishis who were taught by Siva. These are சனகன், சநந்தனன், சனற்குமாரன், சனந்தனன். These were the spiritual or mind-born sons of Brahma.

நான் மறை—'The four Vedas' (Scriptures), namely இருக்கு, எசுர் (யஜுர்), சாமம், அதர்வணம்.

உள்பொருள்—'the inner meaning', i.e. esoteric meaning.

ஆல்—‘ a banyan tree ’ (கல் ஆலமரம்), referring to the tree under which Siva sat as a saint and taught the rishis.

அறம்—‘ virtue ’.

ஆயிடினும்—ஆனாலும் ‘ nevertheless—though it was so ’. ஆய் + இடு + இன் + உம்—இடு, an auxiliary verb.

புரம் மூன்றும்—‘ all the three cities ’. உம் gives the sense of completeness.

கூட்டோடு + ஏ—‘ completely ’, ‘ collectively ’

Translation—

16. *Obj.* He, on that day, sitting under a banyan tree, taught the inner meaning and virtue of the four Vedas to the four rishis. Behold, my dear!

Ans. Although under the banyan tree that day He taught them virtue, you see, He destroyed the three cities completely. Sālalō.

17. *Obj* அம்பலத்தே கூத்தாடி அமுதுசெயப் பலிதிரியும்
நம்பனையும் தேவன்என்று நண்ணும் அது என்னேடீ

Ans. நம்பனையும் ஆம்ஆகேள் நான்மறைகள் தாம்அறியா
எம்பெருமான் ஈசாஎன்(று) எத்தினகாண் சாழலோ

அம்பலம்—‘ sacred hall ’ or ‘ an open place ’.

கூத்தாடு—‘ to dance ’. கூத்தாடி—verb. part. (*n.* dancer).

அமுது—‘ food ’. செய = செய்ய, அமுதுசெய—‘ to eat ’.

பலி—பிச்சை, ‘ alms ’. Alms is regarded as ritual sacrifice.

பலிதிரியும்—பலியை எடுத்துத் திரியும்—(2 ம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்கதொகை) திரியும்; fut. rel. part.

நம்பன்—‘ a holy devotee, ’ here used for Siva.

நண்ணு—‘ to draw near ’, ‘ approach ’.

ஆம் ஆ = ஆகும் ஆறு—‘ the nature of becoming

அறியா—அறியாத, (neg. rel. part.)

எம்பெருமான்—‘ my Lord ’ (acc. case ellipsis).

ஈசன்—‘ Lord ’, ‘ Owner ’.

ஏத்த—'to praise'. ஏத்தின—'they (four Vedas) praised (Siva)'.

Translation—

17. *Obj*. Siva dances in the Sacred Hall and wanders about begging for food. How can we approach this devotee as God, my dear?

Ans. Hear the nature of this devotee. The four Vedas which have not understood His true nature praise Him as their Lord and Master. Sālalō.

18. *Obj* சலம் உடைய சலந்தரன்தன் உடல்தடிந்த நல்ஆழி
நலம்உடைய நாரணன்(கு) அன்(று) அருளியவாறு என்ஏடீ

Ans நலம்உடைய நாரணன் த(ன்) நயனம்இடந்(து) அரன் அடிக்கீழ்
அலர்ஆக இடஆழி அருளினன்காண் சாழலோ

சலம—'implacable hatred', 'cherished anger'.

சலந்தரன—proper name of a demon who was slain by Siva.

உடல—'body'.

தடிந்து—குறைத்து 'making less', i. e. வெட்டி, 'cutting off'.

ஆழி—சக்கரம, 'a wheel', a discus used as a weapon.

நாரணன—'Vishnu'.

நயனம்—கண் 'eye'.

இடந்து—'digging out', இட, to dig.

அரன—'the destroyer'—Siva.

அலா—'a full-blown flower'.

Translation—

18. *Obj*. Why, my dear, did Siva graciously give the good discus, with which he cut off the body of Jalandaran, the furious demon, to Vishnu the protecting God?

Ans. Since god Vishnu dug out his eye and placed it under Siva's feet as a flower, Siva graciously gave that discus to Him. Sālalō.

19 *Obj.* அம்பர(ம்)ஆம் புள்ளிததோல் ஆலாலம் ஆர் அமுதம்
எம்பெருமான் உண்டசதுா எனக(கு)அறிய இயம்புஎடீ

Ans. எம்பெருமான் எ(து)உடுக(து) அங்(கு) எ(து)அமுது செய்
திடினும்
சம்பெருமை தான்அறியாத் தன்மையன்காண் சாழலோ

அமபரம—'garment', 'dress'—predicate to புள்ளிததோல்.

ஆம—'ஆகும்'. 'it will become'—used for emphasis. ஆம், after the predicate, expresses certainty and it also gives the idea of 'so they say'—i.e., I am not the authority for the statement made. cf. அவாகள் போகிறார்களாம (கள + ஆம்). 'they are going so I hear'. 'So people say'.

புளளிததோல—'spotted skin', புளளி—'spots' (*n.*) This is a reference to the tiger's skin which Siva wears.

ஆலாலம—ஆலகால விஷம். the poison that came from the snake at the churning of the ocean and which Siva drank. அமுதம்—'ambrosia'.

ஆா—'to drink' or 'eat', ஆா அமுதம்—'the food to be eaten'. (வினைததொகை—verb ellipsis, since the rel. part. signs are suppressed in ஆா.)

சதுா—சாமாாததியம, 'great skill', 'cleverness'.

இயம்பு—'tell me' (imperative mood).

எது—'whatever'.

அமுது செய—'to drink' or 'eat'; note the idiomatic செய—'do', when it is used with அமுது, or போஜனம் (food) it means 'eat the food' and not do or make the food (prepare).

அறியா—அறியாத neg. rel. part. of which the last letter ' omitted. [ஈறு (last) கெட்ட (lost) எதிர்மறை—negative பெயரெச்சம்—relative participle.]

Translation—

19. *Obj.* His dress is the spotted tiger skin, His food is dark poison. Tell me, my dear, that I may know the skill with which my Lord drank it.

Ans. Whatever my Lord wore, and whatever He ate, His greatness is such that He himself does not know his own greatness. Sāḻalō.

20. *Obj.* அரும்தவருக்(கு) ஆலின்கீழ் அறம்முதலா நான்கனையும்
இருந்தவருக்(கு) அருளும்அது எனக்(கு)அறிய இயம்புஎடீ.

Ans. அருந்தவருக்(கு) அறம்முதல் நான்(கு) அன்(று) அருளிச் செய்திலன்எல்
திருந்தஅவருக்கு உல(கு) இயற்கைத் தெரியாக்காண் சாழலோ

அருந்தவர்—'men of rare penance', அருமையான தவத்தையுடையவர் களுக்கு. தவம்—'penance'.

முதலாக—'as first'.

நான்கனையும்—'all the four': நான்கு + அன் + ஐ + உம்.

அன்—euphonic particle, உம், conjunction to give the totality. நான்கு are the following: அறம்—'virtue', பொருள்—'property', இன்பம்—'pleasure', வீடு—'the final bliss'.

They are usually called 'the four padārthas'

இருந்து—'sitting'. This must go with ஆலின் கீழ் (இருந்து) to give the meaning.

திருந்த - திருந்தமாக—'clearly', 'without any error

இயற்கை—'nature of the world' (plural in sense).

தெரியா-neg. neuter. plural of தெரியும் (def. verb).

This is a predicate to இயற்கை (which is singular in form but plural in sense).

Translation—

20. *Obj.* Siva sitting beneath the banyan tree taught the four padārthas, virtue and so on, to the rishis of rare penance. Explain to me that grace, my dear!

Ans. If He had not graciously taught the rishis on that day the four padārthas from virtue on, the nature of the world would not have been known to noble souls. Behold, Sāḻalō.

பழமொழிகள்

நூற்றைம்பது.

Note.—For the First Examination 25 Tamil Proverbs are prescribed, given at the end of *Graded Tamil Reader, Part One*. For the Second Examination 50 more Tamil Proverbs are prescribed. They are printed in *Graded Tamil Reader, Part Two*. For the Third Examination the 150 sayings printed below are prescribed.

The following collections of Tamil Proverbs are extremely valuable and can sometimes be met with though compiled many years ago.

(i) *Tamil Proverbs with their English Translation*. By the Rev. P. Percival. Third issue. Higginbotham & Co., Madras, 1877.

First published in 1842. Contains more than 6,000 proverbial sayings.

(ii) *A Dictionary of Tamil Proverbs*. By Dr. John Lazarus. Printed at the Albinion Press, Madras. 1894.

Contains 9,000 sayings with very brief hints as to their significance.

(iii) *A Classified Collection of Tamil Proverbs*. By the Rev. Herman Jensen. Trubner & Co., London, 1897.

Contains 3,600 sayings, with translations, notes, and indices.

It should be remembered that these sayings have frequently more than one form.

E.g. *முக்கால் முழுகினாலும் காகம் கொக்கு ஆகுமா?*

முக்காலம் காகம் முழுகிக் குளித்தாலும் கொக்கு ஆகாது.

Most of those quoted here are given in the form in which the late Rev. Henry Schaffter found them used in Tinnevelly in the early years of this century.

A. C. CLAYTON.

அ

1. அகதிக்குத் தெய்வமே துணை.
2. அகத்தில் அழகு முகத்தில் தெரியும்.
3. அகல உழுவதை ஆழ உழு.
4. அஞ்சிலே வளையாதது ஐம்பதிலே வளையுமா?
5. அஞ்சுக்கு இரண்டு பழுதில்லை.
6. அடங்காத பாம்பிற்கு ராஜா மூங்கில் தடி.
7. அடிச்சூடு பொறுக்கமாட்டாமல் நெருப்பிலே குதிக்கலாமா?
8. அண்டத்தைச் சுமக்கிறவனுக்குச் சுண்டைக்காய் பாரமா?
9. அண்டத்துக்கொத்தது பிண்டத்துக்கும் உண்டு.
10. அண்டைவீட்டுச் சண்டை கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சி.
11. அண்ணாவியார் விழுந்ததும் அடைவு முறை.
12. அதிர்ஷ்டம் இல்லாதவனுக்குக் கலப்பால் வந்தாலும் அதையும் பூனை குடிக்கும்.
13 அப்பா என்றால் உச்சி குளிருமா?
14. அரசனுக்கு ஒரு சொல் அடிமைக்குத் தலைச்சுமை.
15. அரமும் அரமும் கூடினால் கின்னரம்.
16. அரிசி ஆழாக்கானாலும் அடுப்புக்கட்டி மூன்று வேண்டும்.
17. அரிச்சந்திரன் வீட்டுக்கு அடுத்த வீடு.

18 அலை ஒய்ந்து கடலாடலாமா?

19 அவபபொழுதிலும் தவப்பொழுது வாசி

20 அவலை நினைத்துக்கொண்டு உரலை இடிக்கிறான்.

21 அழுத பிள்ளை பால் குடிக்கும

22 அளக்கிற நாழி அகவிலை அறி

23 அள்ளாது குறையாது சொல்லாது பிறவாது.

24 அறசெட்டு முழு நஷ்டம

25 அறம பொருள வீடு எலலாருககும இலலை

26 அறையிலாடி அமபலத்திலாடவேண்டும

27 அறபனுக்கு ஐஸ்வரியம வநதால அர்த்தராத்திரி
குடைப பிடிப்பான்

28 ஆககப பொறுததது ஆறப பொறுதா?

29 ஆடிய காலும பாடிய நாவும சும்மாயிராது

30 ஆதாயமிலலாமல செட்டி ஆற்றோடே போவானா?

31 ஆயிரம மாகாணி அறுபத்திரண்டரை

32 ஆலையிலலா ஊருககு இலுப்பைப்பூ சர்ககரை

33 ஆறிலும சாவு நூறிலும சாவு

34 ஆறின கஞ்சி பழங்கஞ்சி

35 ஆனால் ஆதிவாரம் ஆகாவிட்டால சோமவாரம

36 ஆனை பார்க்க வெள்ளெழுத்தா?

37 ஆனைக்கும அடி சறுக்கும

38 ஆனையைக் குத்தி சுளகாலே மூடுவாள

39 இரக்கப்போனாலும் சிறக்கப் போ

40 இரப்பாருக்கு வெறுஞ் சோறு பஞ்சமா?

41. இரும்பு அடிக்கிற இடத்தில் ஈக்கு என்ன சோலி

42. இலவு காத்த கிளிபோல. ஆனேன் .

43. இழவுக்கு வந்தவள் தாலி அறுப்பாளா?

44. இன்பமும் துன்பமும் பொறுமையிலே.

உ

45. உடைந்த சங்கு ஊத்துப் பறியுமா?

46. உடையவன் இல்லாவிட்டால் ஒரு முழங் கட்டை.

47. உண்ட வீட்டுக்கு இரண்டகம் பண்ணலாமா?

48. உண்டவன் உரஞ் செய்வான்.

49. உயரப் பறந்தாலும் ஊர்க்குருவி பருந்தாமா?

50. உரு ஏறத் திரு ஏறும்.

51. உற்றது சொன்னால் அற்றது பொருந்தும்.

52. உனக்கும் பே பே, உன் அப்பனுக்கும் பே பே.

ஊ

53. ஊர் வாயை மூட உலைமூடி உண்டா?

எ

54. எடுப்பார் கைப்பிள்ளை.

55. எட்டாப் பழத்துக்குக் கொட்டாவி விட்டாற் போல்.

56. எய்தவன் இருக்க அம்பை நோவானேன்?

57. எறும்புக்கும் தன் கையால் எண்சாண் உடம்பு.

ஏ

58. ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்கு உதவாது.

59. ஏழை சொல் அம்பலம் ஏறாது.

60. ஏழையைக்கண்டால் மோழையும் பாயும்.

க

61. கட்டின வீட்டுக்கு எட்டு வக்கணை.

62. கணக்கன் கணக்கு அறிவான், தன் கணக்கைத் தான் அறியான்.

63. கண்ணைக் கெடுத்த தெய்வம் கோலைக் கொடுத்தது.

64. கரைப்பார் கரைத்தால் கல்லுங் கரையும்.

65. கல்வி என்ற பயிருக்குக் கண்ணீர் என்ற மழை வேண்டும்.

66. கள்ள மனந் துள்ளும்.

67. காய்த்த மரம் கல் எறிபடும், காயாத மரத்தில் கல் எறிபடுமா?

68. கார்த்திகைக்குப்பின் மழையில்லை, கர்ணனுக்குப் பின் கொடையில்லை.

69. கால்வாயைத் தாண்டாதவன் கடலைத் தாண்டுவானோ?

70. கிடக்கிறது குட்டிச்சுவர், கனாக்காண்கிறது மச்சுமாளிகை.

71. கிணறு இறைக்க இறைக்க சுரக்கும்.

72. கிணறு தப்பித் துரவில் விழலாமா?

73. கிணறு வெட்ட பூதம் புறப்பட்டதுபோல்.

74. கும்பிடப்போன தெய்வம் குறுக்கிட்டாற்போல்.

75. குருட்டுப்பூனை விட்டத்தில் பாய்ந்ததுபோல.

76. குலைக்கிற நாய் கடியாது.

77. குளம் உடைந்துபோகும்போது முறை வீதமா?

78. குளம் வெட்டுமுன்னே முதலை குடியிருக்குமா?

79. குளவிக் கூட்டிலே கல்லு விட்டு எறிகிறதா?

80. குழந்தையுந் தெய்வமுங் கொண்டாடின இடத்திலே.

81. குறையச்சொல்லி நிறைய அள.
82. கூத்தாடிச் சிலம்பும் படைவெட்டுக்கு உதவாது.
83. கூழுக்கு மாங்காய் தோற்குமா?
84. கெட்டிக்காரன் புளுகு எட்டு நாளைக்கு.
85. கைப்புண்ணுக்குக் கண்ணாடியா?
86. கைப்பொருள் இல்லா வழிப்போக்கன் கள்வர் முன் பாடலாம்.
87. கையில் வெண்ணெய் வைத்துக்கொண்டு நெய்க்கு அலைவானேன்?
88. கொசுகை வடிகட்டி ஒட்டகத்தை விழுங்கினாற் போல்.
89. கொட்டினால் தேள், கொட்டாவிட்டால் பிள்ளைப் பூச்சி.
90. கோட்டைக்குள்ளே குத்தும் வெட்டுமா?
91. கோணி கொண்டது எருது சுமந்தது.
92. கோயில் இல்லா ஊரிலே குடியிருக்கலாமா?

ச

93. சாண் ஏற முழம் சறுக்கினாற்போல்
94. சிட்டுக்குருவியின்மேல் ராமபாணந் தொடுக்கிறதா?
95. சூடு கண்ட பூனை அடுப்படியில் செல்லாது.
96. செட்டிக்கு வெள்ளாண்மை சென்மப்பகை.
97. செத்தால் தெரியும் செட்டியார் வாழ்வு.
98. செம்பு நடமாட குயவன் குடிபோவான்.
99. சொன்னது இருக்கச் சுரையைப் பிடுங்குறாய்.
100. சொன்னதைச் சொல்லும் கிளிப்பிள்ளை.

த

101. தண்டிலேபோனால் இரண்டிலொன்று.

102. தன் வீட்டு விளக்கென்று முத்தமிடலாமா?

103. தன்னை அறிந்தவன் தலைவனை அறிவான்.

104. தாட்டோட்டுக்காரனுக்குத் தயிரும் சோறும், விசுவாசக்காரனுக்கு வெந்நீரும் பருக்கையும்.

105. தாயைப் பார்த்துப் பெண்ணைக் கொள்ளு, பாலைப் பார்த்துப் பசுவைக் கொள்ளு.

106. தான் தேடாப் பொன்னுக்கு மாற்றுமில்லை உரையுமில்லை.

107. திருவாசகத்திற்கு உருகாதார் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார்.

108. துள்ளித் துள்ளித் தொப்பென்று விழுகிறாய்.

109. தூரத்துப் பச்சை கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சி.

ந

110. நல்ல மாடு ஆனால், உள்ளூரில் விலை ஆகாதா?

111. நல்லாரை நாவினுரை, பொன்னைக் கல்லினுரை.

112. நாடு அறிந்த பார்ப்பானுக்குப் பூணூல் என்னத்திற்கு

113. நாயைக் கொழுக்கட்டையால் எறிந்தாற்போல்.

114. நாய்க்கு இரும்புக்கடையில் அலுவல் என்ன?

115. நாவுக்கிசைந்தது பாவுக்கிசையும்.

116. நாழிப்பணம் கொடுத்தாலும் மூளிப்பட்டம் போகாது.

117. நீண்ட கை குறுகாது.

118. நூற்றைக் கெடுத்தது குறுணி.

119. நொண்டிக் குதிரைக்குச் சறுக்கினது சாக்கு.

ப

120. பக்கச்சொல் பதினாயிரம்.
121. பசித்தவன் பழங் கணக்கைப் பார்த்தாற்போல்.
122 பட்ட காலிலே படும், கெட்ட குடியே கெடும்.
123. பட்டறி, கெட்டறி, பத்தெட்டு இறுத்தறி.
124. பதறின காரியம் சிதறும்.
125. பரம்பரை ஆண்டியோ? பரதேசத்துக்கு ஆண்டியோ?
126. பல துளி பெருவெள்ளம்.
127. பலாப்பழத்துக்கு ஈப் பிடித்து விடுவார்களா?
128. பழகப் பழகப் பாலும் புளிக்கும்.
129. பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்ததுபோல்.
130. பழைய குருடி, கதவைத் திறடி
131. புருவத்தில் பட்டால் கரிக்குமா, கண்ணில் பட்டால் கரிக்குமா?
132. புலியைப் பார்த்துப் பூனை சூடு போட்டுக்கொண்டதுபோல.
133. பெற்றவளுக்குத் தெரியும் பிள்ளை அருமை.
134. பேராசை தரித்திரம் தீராத உபத்திரவம்
135. பொக்குவாய்ச்சி மெச்சினாளாம் பொரிமாவை

ம

136. மருந்து கால், மதி முக்கால்.
137 மயிர் சுட்டுக் கரியாகுமா?
138. மனம் உண்டானால் இடமுண்டு.
139. மனம் கொண்டது மாளிகை.
140. முக்கால் முழுகினாலும் காகம் கொக்காகுமா?
141. முதற் கோணல் முற்றுங் கோணல்.

142. முள்ளுமேல் சீலை போட்டால் மெள்ள மெள்ள எடுக்கவேண்டும்.

143. முறுகின புரி அறும்.

144. முன்னங்கை நீண்டால் முழங்கை நீளும்.

145. மூர்க்கனும் முதலையும் கொண்டது விடா.

146. மெல்லெனப் பாயுந் தண்ணீர் கல்லையும் குழியச் செய்யும்.

வ

147. வித்துவானுக்கு எது பரதேசம்?

148 வெள்ளம் வருகிறதற்குமுன்னே அணை போட வேண்டும்.

149. வேப்பெண்ணெய் விற்ற காசு கசக்குமா?

150. வேலை செய்தால் கூலி. வேஷம் போட்டால் கூலி.

PRINTED AT THE DIOCESAN PRESS, MADRAS, 1934—C10075